

Ustawa
z dnia
o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych
oraz niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1.

W ustawie z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. Nr 98, poz. 1070 ze zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 3 otrzymuje brzmienie:

„Art. 3. Sędziowie tworzą samorząd sędziowski. Organami samorządu sędziowskiego są zgromadzenie ogólne sędziów apelacji oraz zebrania sędziów danego sądu.”;

2) w art. 8 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Działalność administracyjna sądów należy do organów sądów oraz do urzędników i asystentów sędziów; czynności z zakresu działalności administracyjnej sądów należą także do sędziów i referendarzy sądowych, jeżeli to wynika z przepisów prawa.”;

3) art. 9 otrzymuje brzmienie:

„Art. 9 § 1. Bezpośredni nadzór nad działalnością administracyjną sądu sprawuje prezes sądu osobiście oraz przez wiceprezesów sądu i przewodniczących wydziałów, a w sądzie okręgowym i apelacyjnym także przez sędziów wizytatorów i innych wyznaczonych sędziów oraz inspektorów do spraw biurowości.

§ 2. Zwierzchni nadzór nad działalnością sądów w obszarze apelacji sprawuje prezes

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się także ustawy: ustawę z dnia 18 grudnia 1998 r. o pracownikach sądów i prokuratury, ustawę z dnia 27 lipca 2001 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz ustawę z dnia 27 lipca 2001 r. o kuratorach sądowych.

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 154, poz. 1787, z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, Nr 213, poz. 1802 i Nr 240, poz. 2052, z 2003 r. Nr 188, poz. 1838 i Nr 228, poz. 2256, z 2004 r. Nr 34, poz. 304, Nr 130, poz. 1376, Nr 185, poz. 1907 i Nr 273, poz. 2702 i 2703, z 2005 r. Nr 13, poz. 98, Nr 131, poz. 1102, Nr 167, poz. 1398, Nr 169, poz. 1410, 1413 i 1417, Nr 178, poz. 1479 i Nr 249, poz. 2104, z 2006 r. Nr 144, poz. 1044 i Nr 218, poz. 1592, z 2007 r. Nr 25, poz. 162, Nr 64, poz. 433, Nr 73, poz. 484, Nr 99, poz. 664, Nr 112, poz. 766, Nr 136, poz. 959, Nr 138, poz. 976 i Nr 230, poz. 1698 oraz z 2008 r. Nr 41, poz. 251.

przełożonego sądu apelacyjnego, osobiście oraz przez właściwą służbę nadzoru. Zwierzchni nadzór nad działalnością sądów rejonowych w okręgu sądowym sprawuje także, osobiście oraz przez właściwą służbę nadzoru, prezes przełożonego sądu okręgowego.

§ 3. Zewnętrzny nadzór nad działalnością administracyjną sądów sprawuje Minister Sprawiedliwości osobiście oraz przez właściwą służbę nadzoru. Podstawowe zadania z zakresu zewnętrznego nadzoru nad działalnością administracyjną sądów bezpośrednio związaną z wykonywaniem wymiaru sprawiedliwości są wykonywane przez sędziów delegowanych do Ministerstwa Sprawiedliwości w trybie określonym w art. 77.

§ 4. Czynności z zakresu nadzoru nad działalnością administracyjną sądów nie mogą wkraczać w dziedzinę, w której sędziowie są niezawisli.”;

4) w art. 11:

a) po § 2 dodaje się § 2a w brzmieniu:

„§ 2a. Przewodniczącym wydziału ksiąg wieczystych oraz wydziału gospodarczego do spraw rejestru zastawów jest referendarz sądowy, chyba że chyba że ważne przyczyny stoją temu na przeszkodzie.”;

b) po § 3 dodaje się § 3a w brzmieniu:

„§ 3a. Funkcję przewodniczącego wydziału powierza się na czas określony, nie dłuższy niż 2 lata. Przed upływem tego okresu zwolnienie z funkcji przewodniczącego wydziału może nastąpić w trybie określonym w § 3.”,

c) uchyla się § 4;

5) w art. 12:

a) w § 1

- pkt 1 i 2 otrzymuje brzmienie:

„1) cywilny – do spraw z zakresu prawa cywilnego, spraw gospodarczych oraz innych spraw z zakresu prawa gospodarczego i cywilnego, powierzonych sądom gospodarczym na podstawie odrębnych przepisów, spraw z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych, prawa rodzinnego i opiekuńczego, spraw dotyczących demoralizacji i czynów karalnych nieletnich, spraw dotyczących leczenia osób uzależnionych od alkoholu oraz od środków odurzających i psychotropowych, spraw należących do sądu opiekuńczego na podstawie odrębnych ustaw,

2) karny – do spraw z zakresu prawa karnego, w tym do spraw o wykroczenia, a także do spraw penitencjarnych i nadzoru nad postępowaniem wykonawczym w sprawach z zakresu prawa karnego,”,

- uchyla się pkt 3 i 4,
- pkt 5 otrzymuje brzmienie:
 - „5) ksiąg wieczystych – do prowadzenia ksiąg wieczystych.”,
- b) po § 1 dodaje się § 1a w brzmieniu:
 - „§ 1a. W sądzie rejonowym mogą być tworzone odrębne wydziały:
 - 1) pracy i ubezpieczeń społecznych – do spraw z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych,
 - 2) rodzinny i nieletnich – do spraw:
 - a) z zakresu prawa rodzinnego i opiekuńczego,
 - b) dotyczących demoralizacji i czynów karalnych nieletnich,
 - c) dotyczących leczenia osób uzależnionych od alkoholu oraz od środków odurzających i psychotropowych,
 - d) należących do sądu opiekuńczego na podstawie odrębnych ustaw,
 - 3) gospodarczy – do spraw gospodarczych oraz innych spraw z zakresu prawa gospodarczego i cywilnego, powierzonych sądom gospodarczym na podstawie odrębnych przepisów.”,
- c) uchyla się § 2-5,
- d) po § 5 dodaje się § 6 w brzmieniu:
 - „§ 6. Do wydziałów ksiąg wieczystych oraz wydziałów gospodarczych do spraw rejestru zastawów wyznacza się wyłącznie referendarzy sądowych, chyba że ważne przyczyny stoją temu na przeszkodzie.”;
- 6) uchyla się art. 13;
- 7) art. 14 otrzymuje brzmienie:
 - „Art. 14. W trybie określonym w art. 19 § 2, Minister Sprawiedliwości może tworzyć poza siedzibą sądu rejonowego wydziały zamiejscowe.”;
- 8) w art. 16:
 - a) w § 1:
 - pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:
 - „1) cywilny – do spraw cywilnych i rodzinnych, w pierwszej i drugiej instancji, z wyjątkiem spraw przeciwko nieletnim o popełnienie czynu karalnego, jeżeli wobec nieletniego zastosowano środek poprawczy lub gdy środek odwoławczy zawiera wniosek o orzeczenie środka poprawczego,
 - 2) karny – do spraw z zakresu prawa karnego w pierwszej i drugiej instancji, spraw

zgodności z prawdą oświadczeń lustracyjnych w pierwszej instancji oraz rozpoznawanych w drugiej instancji spraw przeciwko nieletnim o popełnienie czynu karalnego, jeżeli wobec nieletniego zastosowano środek poprawczy lub gdy środek odwoławczy zawiera wniosek o orzeczenie środka poprawczego, a także do spraw penitencjarnych i nadzoru nad sądowym postępowaniem wykonawczym w sprawach z zakresu prawa karnego,”

- uchyla się pkt 3,

- pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) pracy i ubezpieczeń społecznych – do spraw z zakresu prawa pracy oraz spraw z zakresu ubezpieczeń społecznych w pierwszej i drugiej instancji.”,

- uchyla się pkt 5

b) uchyla się § 2-4;

c) po § 4 dodaje się §4a-b w brzmieniu:

„§ 4a. W sądzie okręgowym mającym siedzibę w mieście będącym siedzibą sądu apelacyjnego tworzy się wydział gospodarczy - do spraw gospodarczych oraz innych spraw z zakresu prawa gospodarczego i cywilnego, powierzonych sądom gospodarczym na podstawie odrębnych przepisów, w pierwszej i drugiej instancji.

§ 4b. Odrębny wydział gospodarczy może być utworzony także w innym sądzie okręgowym, niż wskazany w § 4a”;

9) w art. 17 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. W trybie określonym w art. 19 § 2, Minister Sprawiedliwości może tworzyć poza siedzibą sądu okręgowego ośrodki zamiejscowe albo wydziały zamiejscowe sądów okręgowych.”;

10) art. 19 otrzymuje brzmienie:

„Art. 19 § 1. W sądach mogą być tworzone wydziały inne niż wymienione w art. 12-18.

§ 2. Minister Sprawiedliwości tworzy i znosi wydziały oraz ośrodki zamiejscowe sądów okręgowych w drodze zarządzenia, mając na względzie prawo obywatela do rozpoznania jego sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki oraz potrzebę zapewnienia racjonalnej organizacji sądownictwa, w szczególności poprzez dostosowanie liczby i wielkości wydziałów do obciążenia wpływem spraw w poszczególnych sądach, ekonomię postępowania sądowego oraz konieczność prawidłowego wykonywania czynności nadzorczych; w zarządzeniu o utworzeniu wydziału należy określić jego siedzibę, obszar właściwości w granicach okręgu sądowego oraz zakres spraw przekazanych do rozpoznawania.”;

11) w art. 20:

a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) może przekazać jednemu sądowi okręgowemu rozpoznawanie spraw z zakresu prawa pracy lub ubezpieczeń społecznych z właściwości innego okręgu sądowego z obszaru tej samej apelacji, a jednemu sądowi rejonowemu – rozpoznawanie spraw z zakresu prawa pracy lub ubezpieczeń społecznych z właściwości więcej niż jednego spośród sądów rejonowych, działających w tym samym okręgu sądowym,”

b) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) może przekazać jednemu sądowi okręgowemu rozpoznawanie spraw gospodarczych oraz innych spraw z zakresu prawa gospodarczego i cywilnego, powierzonych sądom gospodarczym na podstawie odrębnych przepisów, z właściwości innego okręgu sądowego z obszaru tej samej apelacji, a jednemu sądowi rejonowemu – rozpoznawanie spraw gospodarczych z właściwości więcej niż jednego spośród sądów rejonowych, działających w tym samym okręgu sądowym,”

c) uchyla się punkt 8,

d) dodaje się pkt 9 w brzmieniu:

„9) może przekazać jednemu sądowi rejonowemu rozpoznawanie wniosków o nadanie klauzuli wykonalności decyzjom Rady i Komisji Europejskiej oraz wyrokom Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich, należących do właściwości innych sądów rejonowych.”;

12) Po art. 20 dodaje się art. 20a w brzmieniu:

„Art. 20a. Do orzekania w poszczególnych wydziałach sądów wyznacza się sędziów specjalizujących się w poszczególnych rodzajach spraw objętych właściwością wydziału, chyba że ważne przyczyny stoją temu na przeszkodzie.”;

13) w art. 21:

a) w § 1:

- pkt 1-3 otrzymują brzmienie:

„1) w sądzie rejonowym – prezes sądu i dyrektor sądu, jeżeli został powołany,

2) w sądzie okręgowym – prezes sądu, kolegium sądu oraz dyrektor sądu,

3) w sądzie apelacyjnym – prezes sądu, kolegium sądu oraz dyrektor sądu.”

- uchyla się pkt 4,

b) po § 1 dodaje się § 1a w brzmieniu:

„§ 1a. Dyrektora sądu powołuje się w sądzie rejonowym, w którym jest więcej niż 15 stanowisk sędziowskich. W sądach rejonowych, w których nie powołano dyrektora sądu, zadania

dyrektora sądu wykonują dyrektorzy przełożonych sądów okręgowych.”,

c) § 2 uchyla się,

d) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Dyrektor sądu podlega służbowo prezesowi sądu, z zastrzeżeniem art. 177 § 4.”;

14) w art. 22:

a) w § 1:

- pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) pełni czynności z zakresu administracji sądowej bezpośrednio związane z wykonywaniem wymiaru sprawiedliwości oraz zadań z zakresu ochrony prawnej,”,

- pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) jest zwierzchnikiem służbowym sędziów, referendarzy sądowych oraz asystentów sędziów danego sądu,”,

- w pkt 5 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) dokonuje analizy orzecznictwa w kierowanym sądzie pod kątem oceny poziomu jego jednolitości.”,

b) § 1a otrzymuje brzmienie:

„§ 1a. Prezes sądu apelacyjnego w sądzie apelacyjnym i prezes sądu okręgowego w sądzie okręgowym oraz w sądach rejonowych działających w okręgu sądowym, najpóźniej do końca listopada każdego roku ustala podział czynności, podejmując decyzje w przedmiocie przydziału sędziów i referendarzy sądowych do wydziałów sądu oraz zakresu ich obowiązków, a także określając zasady zastępstw sędziów i referendarzy sądowych oraz zasady przydziału spraw poszczególnym sędziom i referendarzom sądowym, mając na względzie wyspecjalizowanie sędziów w danym rodzaju spraw, konieczność zapewnienia właściwej obsady, gwarantującej sprawne postępowanie sądowe oraz równomierne rozłożenie obowiązków pomiędzy sędziami oraz pomiędzy referendarzami sądowymi, chyba że ustawy odrębne określają inne zasady przydziału spraw.”,

c) po § 1a dodaje się § 1b-1d w brzmieniu:

„§ 1b. Prezes sądu może ustalić nowy podział czynności w całości lub w części w każdym czasie, jeżeli przemawiają za tym względy, o których mowa w § 1a.

§ 1c. Sędzia, w przypadku zmiany podziału czynności skutkującej zmianą zakresu jego obowiązków, w szczególności przeniesieniem do innego wydziału sądu, może odwołać się do kolegium właściwego sądu apelacyjnego, w terminie 1 tygodnia od otrzymania nowego zakresu obowiązków.

§ 1d. Kolegium sądu podejmuje uchwałę uwzględniającą bądź oddalającą odwołanie sędziego, mając na uwadze kryteria wskazane w § 1a. Do czasu podjęcia uchwały sędzia jest obowiązany wykonywać obowiązki, wynikające z zaskarżonego podziału czynności.”,

d) uchyla się § 3-6;

15) po art. 22 dodaje się art. 22a w brzmieniu:

„Art. 22a § 1. Prezesa sądu zastępuje wiceprezes sądu, a w razie jego nieobecności wyznaczony sędzia.

§ 2. Jeżeli prezes sądu nie został powołany, jego funkcję wykonuje, przez okres nie dłuższy niż 6 miesięcy, wiceprezes sądu. W sądzie, w którym powołano więcej niż jednego wiceprezesa sądu, funkcję prezesa sądu wykonuje najstarszy służbą wiceprezes sądu. W razie gdy wiceprezes sądu nie został powołany – funkcję prezesa sądu, przez okres nie dłuższy niż 6 miesięcy, wykonuje najstarszy służbą przewodniczący wydziału tego sądu.

§ 3. Liczbę wiceprezesów sądu apelacyjnego ustala Minister Sprawiedliwości na wniosek prezesa tego sądu, biorąc pod uwagę liczbę stanowisk sędziowskich i referendarskich w tym sądzie oraz liczbę nadzorowanych sądów okręgowych i rejonowych.

§ 4. Liczbę wiceprezesów sądu okręgowego ustala Minister Sprawiedliwości na wniosek prezesa tego sądu, po zasięgnięciu opinii prezesa przełożonego sądu apelacyjnego, biorąc pod uwagę liczbę stanowisk sędziowskich i referendarskich w tym sądzie oraz liczbę nadzorowanych sądów rejonowych.

§ 5. Liczbę wiceprezesów sądu rejonowego ustala Minister Sprawiedliwości na wniosek prezesa tego sądu, po zasięgnięciu opinii prezesa przełożonego sądu okręgowego, biorąc pod uwagę liczbę stanowisk sędziowskich i referendarskich w tym sądzie.

§ 6. W przypadku zmiany liczby stanowisk sędziowskich lub referendarskich w danym sądzie lub liczby nadzorowanych sądów okręgowych lub rejonowych, liczba wiceprezesów danego sądu może być ustalona ponownie.”;

16) w art. 23:

a) § 1-6 otrzymują brzmienie:

„§ 1. Prezesa sądu apelacyjnego powołuje Minister Sprawiedliwości spośród sędziów sądu apelacyjnego, po zasięgnięciu opinii zebrania sędziów danego sądu apelacyjnego.

§ 2. Minister Sprawiedliwości przedstawia właściwemu zebraniu sędziów sądu apelacyjnego kandydata na prezesa, w celu wydania opinii.

§ 3. Jeżeli opinia nie zostanie wydana w terminie dwóch miesięcy od przedstawienia kandydata zebraniu sędziów sądu apelacyjnego, Minister Sprawiedliwości może powołać prezesa sądu

apelacyjnego bez opinii.

§ 4. W razie wydania przez zebranie sędziów sądu apelacyjnego negatywnej opinii o kandydacie, Minister Sprawiedliwości może go powołać po uzyskaniu pozytywnej opinii Krajowej Rady Sądownictwa. Negatywna opinia Krajowej Rady Sądownictwa jest dla Ministra Sprawiedliwości wiążąca.

§ 5. Jeżeli Krajowa Rada Sądownictwa w terminie miesiąca od przedstawienia przez Ministra Sprawiedliwości zamiaru powołania prezesa, mimo negatywnej opinii właściwego zebrania sędziów sądu apelacyjnego, nie wyda opinii, uważa się, że opinia jest pozytywna.

§ 6. Wiceprezesa sądu apelacyjnego powołuje Minister Sprawiedliwości spośród sędziów danego sądu apelacyjnego, na wniosek prezesa tego sądu, po zasięgnięciu opinii kolegium sądu.”,

b) uchyla się § 7;

17) w art. 24:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Prezesa sądu okręgowego powołuje Minister Sprawiedliwości, po zasięgnięciu opinii zebrania sędziów sądu okręgowego i opinii prezesa przełożonego sądu apelacyjnego, spośród sędziów sądu okręgowego, a jeśli wyłonienie odpowiedniego kandydata nie jest możliwe – spośród sędziów przełożonego sądu apelacyjnego.”,

b) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Do powołania prezesa sądu okręgowego stosuje się odpowiednio przepisy art. 23 § 2-5.”,

c) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Wiceprezesa sądu okręgowego powołuje Minister Sprawiedliwości spośród sędziów danego sądu okręgowego, na wniosek prezesa danego sądu okręgowego, po zasięgnięciu opinii kolegium tego sądu i opinii prezesa przełożonego sądu apelacyjnego.”,

d) uchyla się § 4;

18) w art. 25:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Prezesa sądu rejonowego powołuje Minister Sprawiedliwości, po zasięgnięciu opinii zebrania sędziów sądu rejonowego oraz kolegium przełożonego sądu okręgowego i prezesa przełożonego sądu okręgowego, spośród sędziów sądu rejonowego, a jeśli wyłonienie odpowiedniego kandydata nie jest możliwe – spośród sędziów przełożonego sądu okręgowego.”,

b) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Wiceprezesa sądu rejonowego powołuje Minister Sprawiedliwości spośród sędziów danego sądu rejonowego na wniosek prezesa tego sądu, po zasięgnięciu opinii kolegium przełożonego sądu okręgowego i prezesa przełożonego sądu okręgowego.”,

c) uchyla się § 4;

19) w art. 26:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Prezes sądu apelacyjnego oraz prezes sądu okręgowego są powoływani na okres sześciu lat i nie mogą być przed upływem sześciu lat od zakończenia kadencji ponownie powołani do pełnienia funkcji prezesa lub wiceprezesa sądu w tym sądzie.”,

b) po § 1 dodaje się § 1a w brzmieniu:

„§ 1a. Wiceprezes sądu apelacyjnego oraz wiceprezes sądu okręgowego są powoływani na okres sześciu lat i nie mogą być przed upływem sześciu lat od zakończenia kadencji ponownie powołani do pełnienia tej samej funkcji w tym sądzie.”,

c) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Prezes i wiceprezes sądu rejonowego są powoływani na okres czterech lat, najwyżej na dwie kolejne kadencje, i nie mogą być przed upływem czterech lat od zakończenia drugiej kadencji ponownie powołani do pełnienia jednej z tych funkcji.

d) po § 2 dodaje się § 2a w brzmieniu:

§ 2a. Przepis § 2 stosuje się odpowiednio w przypadku pełnienia kolejno obu funkcji wskazanych w tym przepisie przez okres jednej kadencji.”;

20) w art. 27 po § 1 dodaje się § 1a w brzmieniu:

„§ 1a. Poza wypadkami wskazanymi w § 1 Minister Sprawiedliwości może odwołać wiceprezesa sądu w toku kadencji w przypadku ustalenia w danym sądzie, w trybie określonym w art. 22a § 6, liczby wiceprezesów mniejszej niż dotychczasowa.”;

21) w art. 28:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Kolegium sądu apelacyjnego składa się z pięciu członków, wybieranych przez zebranie sędziów danego sądu apelacyjnego spośród sędziów tego sądu, a także z prezesa sądu apelacyjnego.”,

b) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Kadencja kolegium sądu apelacyjnego trwa trzy lata.”;

22) w art. 29 w § 1:

- a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) przedstawia zgromadzeniu ogólnemu sędziów apelacji opinię o kandydatach na stanowiska sędziów sądu apelacyjnego,”
- b) pkt 9 otrzymuje brzmienie:
„9) wyraża opinię o projekcie planu finansowego, o którym mowa w art. 178 § 1, oraz dokonuje oceny działalności dyrektora sądu apelacyjnego,”
- c) pkt 11 otrzymuje brzmienie:
„11) wyraża opinię o delegowaniu sędziego przez prezesa sądu apelacyjnego,”
- 23) w art. 30:
- a) § 1 otrzymuje brzmienie:
„§ 1. Kolegium sądu okręgowego składa się z pięciu sędziów sądu okręgowego, wybieranych przez zebranie sędziów danego sądu okręgowego spośród sędziów tego sądu, oraz trzech sędziów sądów rejonowych, wybieranych przez sędziów sądów rejonowych, działających w danym okręgu sądowym, a także z prezesa sądu okręgowego.”
- b) po § 1 dodaje się § 1a w brzmieniu:
„§ 1a. Do wyborów członków kolegium sądu okręgowego spośród sędziów sądów rejonowych stosuje się odpowiednio przepisy art. 33 § 7-11.”;
- 24) w art. 31 w § 1:
- a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) przedstawia zgromadzeniu ogólnemu sędziów apelacji opinię o kandydatach na stanowiska sędziów sądu okręgowego oraz sędziów sądów rejonowych,”
- b) pkt 8 otrzymuje brzmienie:
„8) wyraża opinię o projekcie planu finansowego, o którym mowa w art. 178 § 1, oraz dokonuje oceny działalności dyrektora sądu okręgowego oraz dyrektorów sądów rejonowych,”
- c) pkt 11 otrzymuje brzmienie:
„11) wyraża opinię o delegowaniu sędziego przez prezesa sądu apelacyjnego,”
- d) po pkt 12 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 13 w brzmieniu:
„13) wyraża opinię w innych sprawach osobowych sędziów sądu okręgowego oraz sądów rejonowych.”;
- 25) po art. 31 dodaje się art. 31a w brzmieniu:
„Art. 31a § 1. Dyrektor sądu:
- 1) zapewnia warunki prawidłowego funkcjonowania i sprawnego wykonywania przez sąd zadań z zakresu wymiaru sprawiedliwości i ochrony prawnej, z wyłączeniem zadań

powierzonych prezesowi sądu,

- 2) wykonuje zadania przypisane, na podstawie odrębnych przepisów, kierownikowi jednostki w zakresie finansowym, gospodarczym, kontroli finansowej, gospodarowania mieniem Skarbu Państwa oraz audytu wewnętrznego, w tych obszarach,
- 3) jest zwierzchnikiem służbowym i organizuje pracę urzędników i innych pracowników danego sądu, z wyjątkiem sędziów, referendarzy sądowych oraz asystentów sędziów, oraz dokonuje wobec nich czynności z zakresu prawa pracy,
- 5) reprezentuje Skarb Państwa w zakresie gospodarowania mieniem sądu.

§ 2. Dyrektor sądu apelacyjnego każdego roku sporządza sprawozdanie o działalności sądów działających na obszarze apelacji, które po zaopiniowaniu przez zgromadzenie ogólne sędziów apelacji przedkłada Ministrowi Sprawiedliwości, do 30 kwietnia następnego roku.”;

26) w art. 32:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Dyrektora sądu powołuje Minister Sprawiedliwości, na wniosek prezesa danego sądu apelacyjnego, okręgowego albo rejonowego, na okres 8 lat.”,

b) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Przed powołaniem dyrektora sądu Minister Sprawiedliwości zasięga o kandydacie informacji z Krajowego Rejestru Karnego.”;

c) uchyla się § 4-6;

d) § 7 otrzymuje brzmienie:

„§ 7. W przypadku odmowy powołania na stanowisko dyrektora sądu kandydata, o którym mowa w § 2, właściwy prezes sądu może złożyć wniosek o powołanie na to stanowisko wyłonionego w drodze konkursu kandydata z kolejnego miejsca albo ponownie zarządzić konkurs.”,

e) uchyla się § 8,

f) § 9 i 10 otrzymują brzmienie:

„§ 9. Jeżeli przemawiają za tym szczególne względy, w tym wielkość sądu i rozmiary jego zadań, Minister Sprawiedliwości może powołać zastępcę dyrektora sądu. Przepisy § 1-7 stosuje się odpowiednio.

§ 10. Jeżeli nie powołano zastępcy dyrektora sądu, na wniosek dyrektora sądu, prezes danego sądu, po uzyskaniu zgody Ministra Sprawiedliwości, wyznacza osobę upoważnioną do wykonywania zadań dyrektora sądu w określonym czasie lub w określonym zakresie.”,

g) uchyla się § 11;

27) w art. 32a:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Dyrektora sądu i zastępcę dyrektora sądu, powołuje się spośród kandydatów, którzy:

- 1) posiadają wykształcenie wyższe magisterskie,
- 2) posiadają co najmniej 5-letni staż pracy, w tym co najmniej 2 lata na stanowisku kierowniczym,
- 3) posiadają obywatelstwo polskie, mają pełną zdolność do czynności prawnych i korzystają z pełni praw publicznych,
- 4) nie byli karani za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe,
- 5) nie są pozbawieni władzy rodzicielskiej z powodu jej nadużywania lub rażącego zaniedbywania swoich obowiązków względem dziecka,
- 6) nie byli karani zakazem pełnienia funkcji związanych z dysponowaniem środkami publicznymi, o którym mowa w art. 31 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 17 grudnia 2004 r. o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych (Dz. U. z 2005 r. Nr 14, poz. 114 i Nr 249, poz. 2104 oraz z 2006 r. Nr 79, poz. 551),
- 7) posiadają nieposzlakowaną opinię,
- 8) posiadają wiedzę teoretyczną i doświadczenie w dziedzinie zarządzania instytucjami publicznymi, finansów publicznych, prowadzenia inwestycji i gospodarowania mieniem Skarbu Państwa,
- 9) przeciwko którym nie jest prowadzone postępowanie o przestępstwo ścigane z oskarżenia publicznego lub przestępstwo skarbowe.”,

b) § 7-12 otrzymują brzmienie:

„§ 7. Do komisji konkursowej nie może być powołana osoba kandydująca na stanowisko dyrektora sądu albo zastępcy dyrektora sądu, osoba będąca małżonkiem, krewnym lub powinowatym jednego z kandydatów albo pozostająca wobec jednego z kandydatów w takim stosunku prawnym lub faktycznym, że może to budzić uzasadnione wątpliwości co do jej bezstronności.

§ 8. W toku konkursu sprawdzeniu podlegają kwalifikacje, wiedza, predyspozycje oraz umiejętności niezbędne do wykonywania zadań na stanowisku dyrektora sądu albo zastępcy dyrektora sądu.

§ 9. Członkowie komisji konkursowej mają obowiązek zachowania w tajemnicy uzyskanych w czasie konkursu informacji dotyczących kandydatów.

§ 10. Po przeprowadzeniu konkursu komisja konkursowa:

- 1) ustala wynik konkursu, wskazując kolejność kandydatów albo podając przyczyny nierozstrzygnięcia konkursu,
- 2) zawiadamia pisemnie kandydatów o wynikach konkursu oraz przekazuje dokumentację z przebiegu konkursu prezesowi danego sądu.

§ 11. Po zakończeniu konkursu prezes danego sądu udostępnia kandydatom, na ich wniosek, informacje o ich indywidualnych wynikach.

§ 12. W przypadku nierozstrzygnięcia konkursu prezes danego sądu ponownie zarządza konkurs.”,

c) w § 13 pkt 3 i 4 otrzymują brzmienie:

- „3) kryteria oceny kwalifikacji, wiedzy, predyspozycji oraz umiejętności kandydatów na stanowiska dyrektora sądu albo zastępcy dyrektora sądu,
- 4) zakres informacji udostępnianych kandydatom i sposób ich udostępniania”;

28) po art. 32a dodaje się art. 32b i 32c w brzmieniu:

„Art. 32b § 1. Minister Sprawiedliwości odwołuje dyrektora sądu przed upływem okresu, o którym mowa w art. 32 § 1, jeżeli zgromadzenie ogólne sędziów apelacji, na wniosek właściwego kolegium sądu, stwierdzi niewywiązywanie się przez dyrektora sądu z obowiązków. Uchwała kolegium wymaga uzasadnienia i zostaje podjęta po wysłuchaniu dyrektora.

§ 2. Uchwałę zgromadzenia ogólnego sędziów apelacji, o której mowa w § 1, przedstawia Ministrowi Sprawiedliwości prezes sądu apelacyjnego, wraz ze swoim stanowiskiem w przedmiocie odwołania dyrektora sądu. Jeżeli prezes sądu apelacyjnego wyrazi negatywne stanowisko, Minister Sprawiedliwości może odmówić odwołania dyrektora sądu.

§ 3. Minister Sprawiedliwości może odwołać dyrektora sądu z własnej inicjatywy, w razie stwierdzenia rażącego naruszenia przez dyrektora sądu obowiązków.

§ 4. Minister Sprawiedliwości odwołuje zastępcę dyrektora sądu przed upływem okresu, o którym mowa w art. 32 § 1, na wniosek właściwego prezesa sądu.”,

Art. 32c § 1. Dyrektorowi sądu i zastępcy dyrektora sądu przysługuje wynagrodzenie zasadnicze oraz nagrody za szczególne osiągnięcia w pracy.

§ 2. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, sposób ustalania wysokości wynagrodzenia dyrektorów sądów oraz ich zastępców, uwzględniając rodzaj i zakres powierzonych im zadań .”;

29) w art. 33:

a) § 1-6 otrzymują brzmienie:

„§ 1. Zgromadzenie ogólne sędziów apelacji składa się z sędziów sądu apelacyjnego,

przedstawicieli sędziów sądów okręgowych, działających w obszarze apelacji, w liczbie stanowiącej połowę sędziów sądu apelacyjnego oraz przedstawicieli sędziów sądów rejonowych, działających w obszarze apelacji, w liczbie stanowiącej połowę przedstawicieli sędziów sądu okręgowego.

- § 2. Przewodniczącym zgromadzenia ogólnego sędziów apelacji jest prezes sądu apelacyjnego. W razie nieobecności prezesa sądu obowiązki przewodniczącego pełni najstarszy służbą wiceprezes tego sądu.
- § 3. Członkowie zgromadzenia ogólnego sędziów apelacji są obowiązani brać udział w posiedzeniach zgromadzenia. Delegowanie do pełnienia czynności na podstawie art. 77 nie zwalnia członka zgromadzenia od tego obowiązku.
- § 4. Sędziowie niebędący członkami zgromadzenia ogólnego sędziów apelacji mogą brać udział w posiedzeniu zgromadzenia, bez prawa głosu i wyboru.
- § 5. Do podjęcia uchwał zgromadzenia ogólnego sędziów apelacji jest wymagana obecność przynajmniej połowy liczby jego członków. Uchwały zapadają bezwzględną większością głosów. Głosowanie jest tajne w sprawach, o których mowa w art. 34 pkt 1-2 i 6, a ponadto jeżeli żądanie takie zgłosi chociażby jeden z obecnych członków zgromadzenia.
- § 6. Zgromadzenie ogólne sędziów apelacji zbiera się co najmniej raz w roku; posiedzenia zgromadzenia zwołuje prezes sądu apelacyjnego z własnej inicjatywy lub na wniosek kolegium sądu apelacyjnego, jednej piątej liczby członków zgromadzenia albo na wniosek Ministra Sprawiedliwości.”;

b) dodaje się § 7-12 w brzmieniu:

- „§ 7. Przedstawicieli sędziów sądów okręgowych wybierają na okres trzech lat sędziowie sądów okręgowych, działających na obszarze apelacji, a przedstawicieli sędziów sądów rejonowych – sędziowie sądów rejonowych, działających na obszarze apelacji.
- § 8. Wybory przedstawicieli sędziów sądów okręgowych zarządza i organizuje prezes przełożonego sądu apelacyjnego, zaś przedstawicieli sędziów sądów rejonowych – prezes przełożonego sądu okręgowego.
- § 9. Listy, obejmujące kandydatów na przedstawicieli sędziów sądów okręgowych w liczbie ustalonej według zasad określonych w § 1, zgłaszają prezesowi sądu apelacyjnego sędziowie sądów okręgowych. Listy, obejmujące kandydatów na przedstawicieli sędziów sądów rejonowych w liczbie ustalonej według zasad określonych w § 1, zgłaszają prezesowi sądu okręgowego sędziowie sądów rejonowych. Każda zgłaszana lista powinna być poparta podpisami co najmniej 20 sędziów, odpowiednio, sądów okręgowych albo

sądów rejonowych.

§ 10. Wybory przedstawicieli, o których mowa w § 8, są bezpośrednie i odbywają się w głosowaniu tajnym. Każdy sędzia oddaje głos tylko na jedną listę. Przedstawicielami, o których mowa w § 7, zostają sędziowie z listy wybranej większością głosów.

§ 11. Do ważności wyborów wymagany jest udział w głosowaniu co najmniej jednej trzeciej wszystkich sędziów, odpowiednio, sądów okręgowych albo sądów rejonowych, działających na obszarze danej apelacji.

§ 12. Minister Sprawiedliwości określi w drodze rozporządzenia szczegółowy tryb oraz sposób przeprowadzania wyborów przedstawicieli do zgromadzenia ogólnego sędziów apelacji, a także członków kolegium sądu okręgowego, wyłanianych spośród sędziów sądów rejonowych, mając na względzie konieczność zapewnienia prawidłowego i rzetelnego przebiegu głosowania, w szczególności zachowania jego tajności, a także potrzebę sprawnego przeprowadzenia wyborów.”;

30) art. 34 otrzymuje brzmienie:

„Art. 34. Zgromadzenie ogólne sędziów apelacji realizuje zadania określone w ustawach, a w szczególności:

- 1) przedstawia Krajowej Radzie Sądownictwa, po uzyskaniu opinii właściwego kolegium sądu, kandydatów na stanowiska sędziów,
- 2) wybiera ze swego grona członka Krajowej Rady Sądownictwa,
- 3) wybiera kandydata na rzecznika dyscyplinarnego,
- 4) wyraża opinię w przedmiocie sprawozdania, o którym mowa w art. 39b § 1,
- 5) wyraża opinię w przedmiocie rocznego sprawozdania dyrektora sądu apelacyjnego z działalności sądów na obszarze danej apelacji,
- 6) podejmuje uchwały stwierdzające niewywiązywanie się przez dyrektora sądu z obowiązków.”;

31) po art. 34 dodaje się art. 34a w brzmieniu:

„Art. 34a. § 1. Zebranie sędziów danego sądu składa się z wszystkich sędziów tego sądu. Zebraniu przewodniczy prezes sądu, a w razie nieobecności prezesa sądu obowiązki przewodniczącego zebrania pełni najstarszy służbą sędzia danego sądu.

§ 2. Zebranie sędziów danego sądu realizuje zadania określone w ustawie i podejmuje uchwały w sprawach dotyczących działalności sądu.

§ 3. Zebranie sędziów danego sądu zwołuje prezes tego sądu z własnej inicjatywy lub na wniosek jednej piątej liczby sędziów tego sądu.”;

32) uchyla się art. 35 i 36;

33) w art. 37:

a) § 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„§ 1. Osoby powołane do kierowania sądami i nadzoru nad działalnością administracyjną sądów mają prawo wglądu w czynności sądów, mogą żądać wyjaśnień oraz usunięcia uchybień. Osoby te mogą być obecne na rozprawie toczącej się z wyłączeniem jawności.

§ 2. Prezesi sądów uchylają zarządzenia administracyjne niezgodne z prawem oraz naruszające sprawność postępowania sądowego lub z innych przyczyn niecelowe.”,

b) po § 2 dodaje się § 2a w brzmieniu:

„§ 2a. Prezes sądu przełożonego niezwłocznie zawiadamia prezesa podlegającego jego nadzorowi sądu o stwierdzonych uchybieniach w działaniu tego sądu. W razie stwierdzenia istotnych uchybień w działaniu sądu, prezes tego sądu niezwłocznie zawiadamia o stwierdzonych uchybieniach prezesa sądu przełożonego, a prezes sądu apelacyjnego - Ministra Sprawiedliwości; właściwy prezes informuje równocześnie o działaniach podjętych w celu usunięcia tych uchybień.”,

c) uchyla się § 3,

d) § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. W razie stwierdzenia uchybienia w zakresie sprawności postępowania sądowego, prezesi sądów mogą zwrócić na nie, na piśmie, uwagę i żądać usunięcia skutków tego uchybienia. Sędzia, którego dotyczy zwrócona uwaga, może w terminie siedmiu dni złożyć pisemne zastrzeżenie do organu, który zwrócił uwagę, co nie zwalnia go od obowiązku usunięcia skutków uchybienia. Przepis art. 108 § 1 stosuje się odpowiednio.”,

e) § 4c otrzymuje brzmienie:

„§ 4c. Po upływie pięciu lat od zwrócenia uwagi, na wniosek sędziego, Minister Sprawiedliwości lub prezes właściwego sądu zarządza usunięcie z akt osobowych sędziego odpisu pisma, o którym mowa w § 4b, jeżeli w tym okresie nie stwierdzono kolejnego uchybienia w zakresie sprawności postępowania sądowego, skutkującego zwróceniem uwagi lub nie wyknięto uchybienia w trybie art. 40 § 1. W takim przypadku dopuszczalne jest tylko jednoczesne usunięcie z akt osobowych sędziego odpisów wszystkich pism i postanowień, o których mowa w § 4b i w art. 40 § 3.”,

f) uchyla się § 5, 5a, 6 i 7;

34) po art. 37 dodaje się art. 37a-37e w brzmieniu:

„Art. 37a § 1. Nadzór bezpośredni nad działalnością administracyjną sądów polega na bieżącej

kontroli działalności administracyjnej w celu zapewnienia sprawności, terminowości i zgodności z prawem czynności, w szczególności zarządzania tokiem postępowania sądowego.

§ 2. Poszczególne czynności z zakresu nadzoru bezpośredniego nad działalnością administracyjną sądów mogą być powierzane przez prezesów sądów sędziom i referendarzom sądowym.

§ 3. Czynnościami z zakresu nadzoru bezpośredniego nad działalnością administracyjną sądów są w szczególności:

- 1) kontrola przestrzegania zasad przydzielania przez przewodniczących wydziałów spraw poszczególnym sędziom;
- 2) analiza materiałów statystycznych dotyczących pracy nadzorowanych sądów, w szczególności stanu zaległości i sprawności postępowania oraz efektywności pracy sędziów, asesorów i referendarzy;
- 3) kontrola pracy wizytatorów i inspektorów do spraw biurowości;
- 4) kontrola wykonywania przez przewodniczących wydziałów obowiązków nadzorczych;
- 5) bieżąca lub okresowa kontrola toku postępowania w sprawach indywidualnych, w przypadku ujawnienia okoliczności wskazujących, że są one prowadzone niesprawnie lub z naruszeniem prawa.

§ 4. Ponadto czynnościami z zakresu nadzoru bezpośredniego nad działalnością administracyjną sądów są:

- 1) wizytacja sądu albo jego niektórych jednostek organizacyjnych,
- 2) lustracja w sądzie,
- 3) badanie toku i sprawności postępowania w poszczególnych sprawach,
- 4) kontrola działalności sekretariatu w sądzie.

§ 5. W sądach rejonowych czynności, o których mowa w § 4 pkt 1-3 wykonują prezesi przełożonych sądów okręgowych, osobiście lub przez sędziów – wizytatorów.

§ 6. W sądach okręgowych czynności, o których mowa w § 4 pkt 1-3 wykonują sędziowie – wizytatorzy.

§ 7. W sądach apelacyjnych czynności, o których mowa w § 4 pkt 1-3 wykonują sędziowie – wizytatorzy.

§ 8. Czynności, o których mowa w § 5-7 można zlecić także innym sędziom, a w zakresie dotyczącym działalności referendarzy sądowych, także referendarzom sądowym.

§ 9. Wizytacja obejmuje pełną działalność sądu albo jego jednostki organizacyjnej.

§ 10. Lustracja obejmuje wybrane zagadnienia z działalności sądu.

Art. 37b § 1. Nadzór zwierzchni, o którym mowa w art. 9 § 2, polega na kontroli i ocenie

prawidłowości wykonywania zadań przez osoby powołane do kierowania sądami okręgowymi i rejonowymi oraz do sprawowania nadzoru bezpośredniego w tych sądach, a także na kontroli działalności administracyjnej sądów objętych tym nadzorem. Nadzór zwierzchni obejmuje także badanie prawidłowości i racjonalności podziałów czynności dokonywanych przez prezesów sądów, a ponadto obejmuje przeprowadzanie w sądach podlegających temu nadzorowi czynności, o których mowa w art. 37 § 4.

§ 2. Prezes sądu apelacyjnego może zwrócić prezesowi lub wiceprezesowi sądu okręgowego albo rejonowego uwagę na piśmie, jeżeli stwierdzi uchybienia w zakresie kierowania sądem albo sprawowania przez prezesa nadzoru nad działalnością administracyjną sądów.

§ 3. Prezes sądu apelacyjnego, stwierdzając nieprawidłowość lub nieracjonalność podziału czynności wydaje zalecenie zmiany tego podziału. **Zalecenie nie może naruszać uchwały kolegium sądu apelacyjnego, podjętej w trybie art. 22 § 1 d.**

§ 4. Uprawnienie, o którym mowa w § 2, przysługuje prezesowi sądu okręgowego wobec prezesa lub wiceprezesa sądu rejonowego działającego w podległym mu okręgu sądowym.

Art. 37c § 1. Nadzór zewnętrzny, o którym mowa w art. 9 § 3, polega na analizie i ocenie prawidłowości oraz skuteczności wykonywania nadzoru zwierzchniego i bezpośredniego oraz ustalaniu ich kierunków. Ponadto nadzór zewnętrzny obejmuje wykonywanie czynności niezbędnych ze względu na wystąpienie uchybień w działalności administracyjnej sądów, a także czynności koniecznych do wykonywania zadań związanych z reprezentowaniem Rzeczypospolitej Polskiej przed Europejskim Trybunałem Praw Człowieka, w zakresie spraw dotyczących działalności sądów.

§ 2. Środkami nadzoru zewnętrznego są:

- 1) ustalanie kierunków nadzoru wykonywanego przez prezesów sądów;
- 2) ocena planów zadań nadzorczych przedstawianych przez prezesów sądów;
- 3) zlecanie doraźnych wizytacji i lustracji sądów, działalności nadzorczej prezesów sądów oraz wydawanie odpowiednich zarządzeń;
- 4) bieżąca lub okresowa kontrola toku postępowania w sprawach indywidualnych, w przypadku ujawnienia okoliczności wskazujących, że są one prowadzone niesprawnie lub z naruszeniem prawa;
- 5) przygotowanie i analiza rocznych informacji o działalności sądów;
- 6) kontrola i ocena sprawozdań, protokołów i zarządzeń wydawanych w toku nadzoru wykonywanego przez prezesów sądów oraz wydawanie wiążących ich dyspozycji;
- 7) ustalanie rocznych planów wizytacji i lustracji sądów apelacyjnych.

§ 3. W uzasadnionych przypadkach Minister Sprawiedliwości może z urzędu lub na wniosek prezesa sądu apelacyjnego zarządzić:

- 1) przeprowadzenie w jednostkach organizacyjnych sądów powszechnych wizytacji lub lustracji poza planem zadań nadzorczych na dany rok;
- 2) przeprowadzenie w określonym sądzie wizytacji lub lustracji przez sędziów wizytatorów z innego okręgu apelacyjnego.

§ 4. Zlecając lub zarządzając przeprowadzenie czynności, o których mowa w § 2 pkt 3 i w § 3, Minister Sprawiedliwości wyznacza prezesowi sądu apelacyjnego zakres i termin ich przeprowadzenia. W czynnościach tych może brać udział, jako przedstawiciel Ministra Sprawiedliwości, sędzia, o którym mowa w art. 9 § 3.

Art. 37d § 1. Prezes sądu apelacyjnego sporządza informację roczną o działalności sądów działających na obszarze apelacji, którą po zaopiniowaniu przez zgromadzenie ogólne sędziów apelacji przedkłada Ministrowi Sprawiedliwości, nie później niż 30 kwietnia następnego roku.

§ 2. Minister Sprawiedliwości może zwrócić prezesowi lub wiceprezesowi sądu uwagę na piśmie, jeżeli stwierdzi uchybienia w zakresie kierowania sądem albo sprawowania przez prezesa przysługującego mu nadzoru nad działalnością administracyjną sądów.

§ 3. Jeżeli z informacji, o której mowa w § 1, wynika, że prezes sądu apelacyjnego nie podejmował w okresie sprawozdawczym niezbędnych czynności, zmierzających do usunięcia uchybień w działalności administracyjnej sądów, Minister Sprawiedliwości odmawia przyjęcia informacji i zawiadamia o tym prezesa, wskazując przyczyny odmowy.

§ 5. Niewykonanie w terminie obowiązku, o którym mowa w § 1, jest równoznaczne z odmową przyjęcia sprawozdania.

§ 6. Dwukrotna odmowa przyjęcia sprawozdania przez Ministra Sprawiedliwości oznacza rażące niewywiązywanie się przez prezesa z obowiązków służbowych, w rozumieniu art. 27 § 1 pkt 1.

Art. 37e. Minister Sprawiedliwości, po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady Sądownictwa, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb i formy sprawowania nadzoru nad działalnością administracyjną sądów przez organy i osoby do tego wyznaczone, a także podział zadań tego nadzoru pomiędzy organami nadzoru, formy dokonywania i dokumentowania czynności nadzorczych, szczegółowy sposób sporządzania i formę rocznych sprawozdań o działalności sądów oraz sposób obliczania wskaźników sprawności postępowania. Wydając rozporządzenie, należy brać pod uwagę zasady sprawności, skuteczności nadzoru oraz

zapewnienia prawidłowego wykonywania czynności nadzorczych.”;

35) uchyla się art. 38 i 39;

36) w art. 40:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Sąd apelacyjny lub sąd okręgowy jako sąd odwoławczy, w razie stwierdzenia przy rozpoznawaniu sprawy oczywistej obrazy przepisów, niezależnie od innych uprawnień, wytyka uchybienie właściwemu sądowi. **Przed wytknięciem uchybienia poucza się sędziego lub sędziów wchodzących w skład sądu orzekającego w pierwszej instancji o możliwości złożenia na piśmie wyjaśnień w terminie 7 dni.** Stwierdzenie i wytknięcie uchybienia nie wpływa na rozstrzygnięcie sprawy.”,

b) § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. Po upływie pięciu lat od wytknięcia uchybienia w trybie określonym w § 1, na wniosek sędziego, prezes właściwego sądu zarządza usunięcie z akt osobowych sędziego odpisu postanowienia, o którym mowa w § 3, jeżeli w tym okresie nie stwierdzono kolejnej oczywistej obrazy przepisów przy rozpoznawaniu sprawy przez sąd odwoławczy, skutkującej wytknięciem uchybienia lub nie zwrócono uwagi w trybie art. 37 § 4. W takim przypadku dopuszczalne jest tylko jednoczesne usunięcie z akt osobowych sędziego odpisów wszystkich pism i postanowień, o których mowa w § 3 i art. 37 § 6.”;

37) po art. 41 dodaje się rozdział 5a w brzmieniu:

„Rozdział 5a. Tryb rozpoznawania skarg i wniosków

Art. 41a § 1. Skargi i wnioski dotyczące działalności sądów podlegają rozpatrzeniu na zasadach określonych w przepisach niniejszego rozdziału.

§ 2. Skargi, w zakresie dotyczącym działalności sądów, w dziedzinie, w której sędziowie są niezawiśli, nie podlegają rozpatrzeniu. Organ sądu, do którego taka skarga lub wniosek zostały skierowane, zawiadamia skarżącego o przyczynach odmowy rozpatrzenia skargi. Jeżeli jednak skarga dotyczy czynności sądu podlegającej zaskarżeniu w toku instancji, jest obowiązany poinformować o tym skarżącego.

§ 3. Skargi lub wnioski dotyczące treści czynności sądu jeszcze nie dokonanych, należących do dziedziny, o której mowa w § 2, podlegają niezwłocznemu przekazaniu do akt postępowania, którego dotyczą.

§ 4. Skargi zawierające treści znieważające lub słowa powszechnie uznawane za obelżywe pozostawia się bez rozpatrzenia.

Art. 41b § 1. Organem właściwym do rozpatrzenia skargi lub wniosku dotyczących działalności

sądów jest:

- 1) prezes sądu apelacyjnego – w odniesieniu do sądu apelacyjnego lub sądu okręgowego działającego w obszarze apelacji,
- 2) prezes sądu okręgowego – w odniesieniu do sądu rejonowego, działającego w okręgu sądowym.

§ 2. Jeżeli skarga lub wniosek dotyczą działalności sądu okręgowego i sądu rejonowego, organem właściwym do rozpatrzenia jest prezes sądu apelacyjnego, w którego obszarze apelacji działają sądy objęte skargą lub wnioskiem.

§ 3. Organem właściwym do rozpoznania skargi dotyczącej działalności prezesa sądu apelacyjnego jest Krajowa Rada Sądownictwa.

§ 4. Organy, o których mowa w § 1 i 3, corocznie, do 30 kwietnia roku następnego, zawiadamiają Ministra Sprawiedliwości o nieprawidłowościach stwierdzonych w wyniku rozpoznania skarg.

Art. 41c § 1. Skarga dotycząca działalności sądów, skierowana do innych organów władzy publicznej, podlega przekazaniu do rozpatrzenia organom właściwym, o których mowa w art. 41b § 1-2.

§ 2. Jeżeli skarga lub wniosek dotyczy działalności administracyjnej sądu, organ właściwy do ich rozpatrzenia, uznając skargę lub wniosek za uzasadniony, podejmuje lub zleca czynności z zakresu nadzoru nad działalnością administracyjną sądów.

Art. 41d § 1. Wnioski dotyczące organizacji sądów lub zagadnień nie związanych z postępowaniem sądowym w konkretnych sprawach, kierowane do Ministra Sprawiedliwości, rozpatruje ten Minister osobiście lub przez upoważnionych pracowników Ministerstwa Sprawiedliwości.

§ 2. Skargi i wnioski zawierające zarzuty wobec sędziów, dotyczące uchybień mogących stanowić przewinienie dyscyplinarne albo zawierające wnioski o pociągnięcie sędziów do odpowiedzialności dyscyplinarnej, podlegają niezwłocznie przekazaniu właściwemu rzecznikowi dyscyplinarnemu albo zastępcy rzecznika dyscyplinarnego. O sposobie załatwienia rzecznik dyscyplinarny powiadamia skarżącego lub wnioskodawcę oraz organ, który przekazał mu skargę lub wniosek.

Art. 41e. W zakresie nieuregulowanym do postępowania w sprawach skarg i wniosków dotyczących działalności sądów stosuje się przepisy kodeksu postępowania administracyjnego.

Art. 41f. Minister Sprawiedliwości w drodze rozporządzenia, po zasięgnięciu opinii Krajowej

Rady Sądownictwa, określi tryb i organizację przyjmowania i rozpatrywania skarg i wniosków dotyczących działalności sądów, mając na względzie zapewnienie realizacji prawa do składania skarg i wniosków oraz rzetelność i wszechstronność rozpatrywania skarg i wniosków.”;

38) w Dziale II tytuł Rozdziału 1 otrzymuje brzmienie:

„Powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku sędziowskim”;

39) w art. 56 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. W razie zwolnienia stanowiska sędziowskiego, prezes sądu apelacyjnego, na obszarze właściwości którego stanowisko zostało zwolnione, niezwłocznie zawiadamia o tym Ministra Sprawiedliwości, który, w oparciu o kryteria wymienione w § 1, przydziela stanowisko do danego albo innego sądu, względnie stanowisko znosi.”;

40) w art. 57:

a) po § 1 dodaje się § 1a-1j w brzmieniu:

„§ 1a. Kandydat na wolne stanowisko sędziego sądu powszechnego, który zajmuje stanowisko sędziego sądu powszechnego, administracyjnego albo wojskowego, bądź też referendarza sądowego, do karty zgłoszenia dołącza wykaz sygnatur akt 100 spraw sądowych różnych kategorii, w których rozpoznawaniu brał udział, zakończonych w okresie ostatnich 36 miesięcy poprzedzających obwieszczenie, a w przypadku mniejszej liczby takich spraw – wykaz sygnatur akt wszystkich tych spraw.

§ 1b. Kandydat na wolne stanowisko sędziego sądu powszechnego, który zajmuje stanowisko prokuratora albo asesora prokuratorskiego, do karty zgłoszenia dołącza wykaz sygnatur akt 100 spraw, w których prowadził lub nadzorował postępowanie przygotowawcze, sporządził akt oskarżenia lub środki zaskarżenia bądź występował przed sądem lub składał pisma procesowe w okresie ostatnich 36 miesięcy poprzedzających obwieszczenie, a jeśli prowadził lub nadzorował postępowanie przygotowawcze, sporządził akt oskarżenia lub środki zaskarżenia bądź występował przed sądem lub składał pisma procesowe w mniejszej liczbie spraw – wykaz sygnatur akt wszystkich tych spraw.

§ 1c. Kandydat na wolne stanowisko sędziego sądu powszechnego, który wykonuje zawód adwokata lub radcy prawnego, bądź zajmuje stanowisko radcy Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa, do karty zgłoszenia dołącza wykaz sygnatur 100 akt spraw sądowych różnych kategorii, w których występował w charakterze zastępcy procesowego w okresie ostatnich 36 miesięcy poprzedzających obwieszczenie, a jeśli występował w mniejszej liczbie spraw – wykaz sygnatur wszystkich akt tych spraw, ze wskazaniem sądów, w

których sprawy te toczyły się lub toczą lub odpisy wszystkich, jednak nie więcej niż 100, **opinii prawnych i innych dokumentów sporządzonych** w tym okresie w związku ze stosowaniem lub tworzeniem prawa, zaś radca Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa dołącza nadto opinię przełożonego.

§ 1d. Kandydat na wolne stanowisko sędziego sądu powszechnego, który wykonuje zawód notariusza, do karty zgłoszenia dołącza wykaz 100 aktów notarialnych obejmujących różne kategorie spraw, sporządzonych w okresie ostatnich 36 miesięcy poprzedzających obwieszczenie, a jeśli sporządził mniejszą liczbę – wykaz wszystkich tych aktów.

§ 1e. Kandydat na wolne stanowisko sędziego sądu powszechnego, będący profesorem lub doktorem habilitowanym nauk prawnych w polskich szkołach wyższych, w Polskiej Akademii Nauk oraz w instytutach naukowo-badawczych, do karty zgłoszenia dołącza wykaz publikacji wraz z opiniami recenzentów, jeżeli były sporządzone, odpisy sporządzonych w okresie ostatnich 36 miesięcy poprzedzających obwieszczenie opinii prawnych, charakterystykę osiągnięć w zakresie kształcenia kadr oraz dorobku naukowego, a także opinię przełożonego.

§ 1f. Kandydat na wolne stanowisko sędziego sądu powszechnego, który zajmuje stanowisko asystenta sędziego, do karty zgłoszenia na wolne stanowisko sędziowskie dołącza 100 projektów orzeczeń lub uzasadnień w sprawach różnych kategorii, poświadczonych przez sędziego, pod nadzorem którego wykonywał czynności, sporządzonych w okresie ostatnich 36 miesięcy poprzedzających obwieszczenie, a w przypadku mniejszej liczby takich projektów – odpisy ich wszystkich.

§ 1g. Kandydat na wolne stanowisko sędziego sądu powszechnego zajmujący stanowisko sędziego, a także prokuratora, referendarza sądowego bądź asystenta sędziego, który w okresie ostatnich 36 miesięcy poprzedzających obwieszczenie był delegowany do pełnienia czynności administracyjnych w Ministerstwie Sprawiedliwości, do karty zgłoszenia dołącza opis wykonywanych w okresie delegowania czynności wraz z opinią przełożonego.

§ 1h. Przepis § 1g stosuje się odpowiednio w przypadku delegowania:

- 1) do pełnienia czynności administracyjnych w innej jednostce organizacyjnej podległej Ministrowi Sprawiedliwości albo przez niego nadzorowanej,
- 2) do pełnienia czynności w Biurze Krajowej Rady Sądownictwa.

§ 1i. Przełożonym, o którym mowa w § 1g-h, jest osoba kierująca jednostką, do której delegowanie nastąpiło, a w przypadku podziału tej jednostki na departamenty, biura bądź inne **równorzędne komórki** organizacyjne – osoba nimi kierująca. W stosunku do osób kierujących

daną jednostką lub komórką organizacyjną za przełożonego uznaje się osobę sprawującą funkcję nadrzędną.

1j. Do karty zgłoszenia na wolne stanowisko sędziowskie kandydat może dołączyć także inne dokumenty popierające kandydaturę, w szczególności opinie i rekomendacje.”,

b) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Kandydaturę zgłasza się prezesowi właściwego sądu apelacyjnego.”,

c) § 2a otrzymuje brzmienie:

„§ 2a. Jeżeli swoją kandydaturę zgłosiła osoba, która nie spełnia warunków do objęcia stanowiska sędziego sądu powszechnego, o których mowa w art. 61 § 1 pkt 1, 3, 4 oraz 6 i 7, albo zgłoszenie nastąpiło po upływie terminu, o którym mowa w § 1, lub nie spełnia wymogów formalnych określonych w tym przepisie lub w § 1a-1g, prezes sądu apelacyjnego zawiadamia zgłaszającego o pozostawieniu zgłoszenia bez rozpatrzenia, podając przyczynę. Osoba, której zgłoszenie pozostawiono bez rozpatrzenia, może, w terminie 7 dni, złożyć pisemne zastrzeżenie. Jeżeli prezes sądu apelacyjnego nie uwzględni zastrzeżenia, niezwłocznie przekazuje je wraz ze zgłoszeniem Krajowej Radzie Sądownictwa. W przedmiocie pozostawienia zgłoszenia bez rozpatrzenia rozstrzyga Krajowa Rada Sądownictwa.”,

d) uchyla się § 3;

41) po art. 57 dodaje się art. 57a-57i w brzmieniu:

„Art. 57a § 1. Prezes sądu apelacyjnego, któremu złożono kartę zgłoszenia, po stwierdzeniu spełniania przez kandydata warunków oraz wymogów formalnych, zarządza dokonanie oceny kwalifikacji kandydata przez sędziego wizytatora, z zastrzeżeniem § 10 i 12.

§ 2. Sędziego wizytatora, który dokonuje oceny kwalifikacji kandydata, wyłania się w drodze losowania, spośród sędziów, o których mowa w art. 106b § 1, z zastrzeżeniem § 9, 10 i 12.

§ 3. Jeżeli na jedno wolne stanowisko sędziowskie zgłosił się więcej niż jeden kandydat, oceny kwalifikacji kandydatów dokonuje ten sam sędzia wizytator, chyba że z uwagi na liczbę kandydatów bądź z innych ważnych przyczyn nie jest to możliwe.

§ 4. Prezes sądu apelacyjnego zapoznaje kandydata z oceną kwalifikacji. Kandydat w terminie 14 dni od daty zapoznania się z oceną kwalifikacji ma prawo złożyć prezesowi sądu apelacyjnego pisemne uwagi do oceny.

§ 5. Uwagi złożone po terminie prezes sądu apelacyjnego pozostawia bez rozpatrzenia, podając przyczynę. Kandydat, którego uwagi pozostawiono bez rozpatrzenia, w terminie 7 dni może złożyć pisemne zastrzeżenie. Jeżeli prezes sądu apelacyjnego nie uwzględni zastrzeżenia,

przekazuje je, wraz z uwagami, Krajowej Radzie Sądownictwa, która rozstrzyga w przedmiocie pozostawienia uwag bez rozpatrzenia.

- § 6. Prezes sądu apelacyjnego, po stwierdzeniu, że uwagi wniesiono prawidłowo, niezwłocznie zarządza ich rozpatrzenie przez trzech sędziów wizytatorów, wyłonionych w drodze losowania, z wyłączeniem sędziego, który dokonał oceny kwalifikacji. Sędziowie wizytatorzy rozpatrują uwagi w terminie nie dłuższym niż 30 dni.
- § 7. Po rozpatrzeniu uwag sędziowie wizytatorzy podtrzymują ocenę kwalifikacji kandydata, do której uwagi zgłoszono, albo dokonują oceny odmiennej. Stanowisko sędziów wizytatorów wyrażane jest na piśmie z uzasadnieniem i podlega doręczeniu kandydatowi.
- § 8. Po upływie terminu, o którym mowa w § 4, albo po rozpatrzeniu uwag w trybie § 6-7, prezes sądu apelacyjnego przedstawia kandydaturę, wraz z oceną kwalifikacji, do zaopiniowania właściwemu kolegium sądu, a następnie określa termin zgromadzenia ogólnego sędziów apelacji, na którym będzie prezentowana kandydatura.
- § 9. W przypadku, o którym mowa w art. 59, oceny kwalifikacji kandydata dokonują sędziowie wizytatorzy delegowani do Ministerstwa Sprawiedliwości, chyba że Minister Sprawiedliwości zwróci się o dokonanie tej oceny przez sędziów wizytatorów, o których mowa w art. 106b § 1, wybranego sądu apelacyjnego. Przepisy § 2-7 stosuje się odpowiednio, przy czym uprawnienia prezesa sądu przysługują Ministrowi Sprawiedliwości.
- § 10. W przypadku kandydata na wolne stanowisko sędziego sądu powszechnego zajmującego stanowisko sędziego, prokuratora, referendarza sądowego bądź asystenta sędziego, delegowanego do pełnienia czynności administracyjnych w Ministerstwie Sprawiedliwości oraz zajmującego stanowisko sędziego bądź prokuratora, delegowanego do pełnienia czynności administracyjnych w innej jednostce organizacyjnej podległej Ministrowi Sprawiedliwości albo przez niego nadzorowanej, prezes sądu, któremu złożono kartę zgłoszenia, po stwierdzeniu spełniania przez kandydata warunków oraz wymogów formalnych, zwraca się do Ministra Sprawiedliwości o zarządzenie dokonania oceny kwalifikacji przez sędziów wizytatorów delegowanych do Ministerstwa Sprawiedliwości. Przepisy § 2-7 stosuje się odpowiednio, przy czym uprawnienia prezesa sądu przysługują Ministrowi Sprawiedliwości. Po upływie terminu, o którym mowa w § 4, albo po rozpatrzeniu uwag w trybie § 6-7, Minister Sprawiedliwości zwraca się do prezesa sądu o podjęcie czynności, o których mowa w § 8.
- § 11. W przypadku, o którym mowa w § 9 i 10, ocena kwalifikacji nie może być dokonana przez sędziego wizytatora delegowanego do tego samego departamentu lub biura Ministerstwa

Sprawiedliwości, do którego jest delegowany kandydat podlegający ocenie.

§ 12. W przypadku kandydata na wolne stanowisko sędziego sądu powszechnego zajmującego stanowisko sędziego, delegowanego do pełnienia czynności w Biurze Krajowej Rady Sądownictwa, prezes sądu, któremu złożono kartę zgłoszenia, po stwierdzeniu spełnienia przez kandydata warunków oraz wymogów formalnych, zwraca się do Przewodniczącego Krajowej Rady Sądownictwa o zarządzenie dokonania oceny kwalifikacji kandydata przez sędziów delegowanych do Biura Krajowej Rady Sądownictwa, pełniących czynności w innym wydziale tej jednostki, niż sędzia podlegający ocenie. Przewodniczący Rady Sądownictwa może zwrócić się o dokonanie tej oceny przez sędziów wizytatorów, o których mowa w art. 106b § 1, wybranego sądu apelacyjnego albo delegowanych do Ministerstwa Sprawiedliwości. Przepisy § 2-7 stosuje się odpowiednio, przy czym uprawnienia prezesa sądu przysługują Przewodniczącemu Krajowej Rady Sądownictwa. Po upływie terminu, o którym mowa w § 4, albo po rozpatrzeniu uwag w trybie § 6-7, Przewodniczący Krajowej Rady Sądownictwa zwraca się do prezesa sądu o podjęcie czynności, o których mowa w § 8.

Art. 57b § 1. Ocena kwalifikacji kandydata zajmującego stanowisko sędziego sądu powszechnego, administracyjnego i wojskowego dokonywana jest w oparciu o analizę pracy sędziego obejmującą badanie:

- 1) poziomu merytorycznego orzecznictwa oraz sprawności postępowania;
 - 2) kultury urzędowania oraz przestrzegania praw stron i uczestników postępowania przy rozpoznawaniu przydzielonych spraw lub wykonywaniu powierzonych zadań,
 - 3) procesu doskonalenia metodyki pracy oraz podnoszenia kwalifikacji.
- w okresie ostatnich 36 miesięcy poprzedzających obwieszczenie.

§ 2. Przy dokonywaniu oceny kwalifikacji uwzględnia się zakres i złożoność przydzielonych sędziemu spraw lub powierzonych zadań bądź funkcji, obciążenie pracą oraz warunki pracy w całym okresie objętym oceną.

§ 3. Analiza pracy, o której mowa w § 1, dokonywana jest w oparciu o badanie co najmniej 50 akt spraw różnych kategorii, wybranych losowo spośród wymienionych w wykazie wskazanym w art. 57 § 1a, a także na podstawie danych gromadzonych w urządzeniach ewidencyjnych prowadzonych w sądach, w tym dla potrzeb statystyki sądowej.

§ 4. Sędzia wizytator dokonujący oceny kwalifikacji kandydatów, o których mowa w § 1, z urzędu obejmuje badaniem także nie ujęte w wykazie, akta 10 spraw, przydzielonych kandydatowi do rozpoznania i niezakończonych, w których od momentu pierwszej rejestracji upłynął najdłuższy okres, a także akta spraw, w których orzeczenia zmieniono lub uchylono i

przekazano sprawę do ponownego rozpoznania oraz spraw, w których stwierdzono przewlekłość postępowania lub niezgodność z prawem prawomocnego orzeczenia.

§ 5. Jeżeli ze względu na szczególny zakres czynności sędziego lub z innych przyczyn zbadanie liczby spraw wskazanej w § 3 i § 4 nie jest możliwe, przyjmuje się, z podaniem przyczyn, inną liczbę.

§ 6. Do oceny kwalifikacji kandydata, o którym mowa w § 1, dołącza się odpisy prawomocnych wyroków orzekających karę dyscyplinarną oraz pism o zwróceniu uwagi na uchybienia w zakresie sprawności postępowania sądowego bądź postanowień o wytknięciu uchybienia w razie oczywistej obrazy przepisów, chyba że uprawniony organ zarządził usunięcie tych wyroków, postanowień lub pism z akt osobowych sędziego, a także protokoły okresowych ocen pracy, o których mowa w art. 106a-106c.

Art. 57c. § 1. Do oceny kwalifikacji kandydata zajmującego stanowisko referendarza sądowego odpowiednio stosuje się przepisy art. 57b § 1-5, a nadto poddaje się ocenie poziom wiedzy prawniczej kandydata.

§ 2. Do oceny kwalifikacji kandydata, o którym mowa w § 1, dołącza się odpis zaświadczenia o złożeniu egzaminu sędziowskiego, protokoły okresowych ocen kwalifikacyjnych, o których mowa w art. 148 § 2, odpisy pism obejmujących przypadki prawomocnego wymierzenia kar porządkowych oraz prawomocnych orzeczeń o ukaraniu karą dyscyplinarną, chyba że kary zostały uznane za niebyłe.

Art. 57d § 1. Ocena kwalifikacji kandydata zajmującego stanowisko asystenta sędziego obejmuje badanie poziomu wiedzy prawniczej oraz jakości, sprawności, terminowości i prawidłowości dokonywanych czynności.

§ 2. Ocena kwalifikacji, o której mowa w § 1, dokonywana jest w oparciu o badanie co najmniej 50 projektów, o których mowa w art. 57 § 1f, wybranych losowo. Przepis art. 57b § 5 stosuje się odpowiednio.

§ 3. Do oceny kwalifikacji kandydata, o którym mowa w § 1, dołącza się protokoły okresowych ocen kwalifikacyjnych, o których mowa w art. 148 § 2, pisemne opinie i informacje uzyskane od prezesa lub przewodniczącego wydziału sądu, w którym kandydat był zatrudniony, jak również od innych pracowników tego sądu oraz odpisy pism obejmujących przypadki wymierzenia kar porządkowych, chyba że kary zostały uznane za niebyłe.

Art. 57e § 1. Do oceny kwalifikacji kandydata, zajmującego stanowisko prokuratora albo asesora prokuratorskiego odpowiednio stosuje się przepisy art. 57b § 1, 3 i 5 oraz art. 57f § 2 zdanie

trzecie.

§ 2. Do oceny kwalifikacji kandydatów, o których mowa w § 1, dołącza się odpisy prawomocnych wyroków orzekających karę dyscyplinarną oraz pism o wytknięciu uchybienia w razie oczywistej obrazy przepisów, chyba że uprawniony organ zarządził usunięcie tych wyroków, postanowień lub pism z akt osobowych, a także opinie przełożonych.

Art. 57f § 1. Ocena kwalifikacji kandydata, wykonującego zawód adwokata, radcy prawnego, notariusza albo zajmującego stanowisko radcy Prokuratury Generalnej Skarbu Państwa dokonywana jest w oparciu o badanie jakości, sprawności, rzetelności i terminowości dokonywanych czynności, bądź jakości i rzetelności sporządzonych opinii prawnych lub innych dokumentów sporządzonych w związku ze stosowaniem lub tworzeniem prawa.

§ 2. Ocena kwalifikacji kandydata wykonującego zawód adwokata lub radcy prawnego albo zajmującego stanowisko radcy Prokuratury Generalnej Skarbu Państwa dokonywana jest w oparciu o badanie co najmniej 50 akt spraw różnych kategorii lub opinii prawnych i innych dokumentów sporządzonych w związku ze stosowaniem lub tworzeniem prawa, wybranych losowo spośród wymienionych w wykazie, o którym mowa w art. 57 § 1c. Przepis art. 57b § 5 stosuje się odpowiednio. Sędzia wizytator dokonujący oceny kwalifikacji może z urzędu objąć badaniem także akta spraw sądowych, w których kandydat występował w charakterze zastępcy procesowego, a których nie ujęto w wykazie, jak również zwracać się do prezesów sądów o wskazanie sygnatur i przedstawienie akt takich spraw.

§ 3. Ocena kwalifikacji kandydata wykonującego zawód notariusza dokonywana jest w oparciu o badanie co najmniej 50 aktów notarialnych, obejmujących różne kategorie spraw, wybranych losowo spośród wymienionych w wykazie, o którym mowa w art. 57 § 1d. Przepis art. 57b § 5 stosuje się odpowiednio. Sędzia wizytator dokonujący oceny kwalifikacji może z urzędu objąć badaniem także nie ujęte w wykazie akty notarialne lub akta spraw sądowych, w których rozpoznano środki odwoławcze na odmowę dokonania wpisu lub odmowę dokonania czynności, jak również zwracać się do prezesów sądów o wskazanie sygnatur i przedstawienie akt takich spraw.

§ 4. Do oceny kwalifikacji kandydatów, o których mowa w § 1, dołącza się wykaz prawomocnych orzeczeń bądź decyzji o ukaraniu karą dyscyplinarną, chyba że właściwy organ zarządził usunięcie wzmianki o ukaraniu z akt osobowych kandydata.

§ 5. Do oceny kwalifikacji kandydatów wykonujących zawód adwokata lub radcy prawnego dołącza się także wykaz ostrzeżeń udzielonych przez właściwe organy samorządu zawodowego oraz zawiadomień o naruszeniu obowiązków procesowych dokonanych przez

sąd lub prokuratora.

§ 6. Do oceny kwalifikacji kandydatów, zajmujących stanowisko radcy Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa dołącza się protokoły okresowych ocen kwalifikacyjnych, o których mowa w art. 42 ustawy z dnia 8 lipca 2005 r. o Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa (Dz. U. Nr 169, poz. 1417 ze zm.), oraz odpisy prawomocnych orzeczeń o ukaraniu karą dyscyplinarną, chyba że kara uznana została za niebyłą.

§ 7. Do oceny kwalifikacji kandydatów, wykonujących zawód adwokata, radcy prawnego albo notariusza protokoły przeprowadzonych wizytacji, kontroli lub ocen, w trybie art. 36 ustawy z dnia z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o adwokaturze (Dz. U. z 2002 r., Nr 123, poz.1058 ze zm.), art. 221 ustawy z dnia z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U z 2002 r., Nr 123, poz. 1059 ze zm.) albo art. 44 ustawy z dnia z dnia 14 lutego 1991 r. – Prawo o notariacie (Dz. U. z 2002, Nr 42, poz.369 ze zm.).

Art. 57g § 1. Ocena kwalifikacji kandydatów, mających tytuł naukowy profesora lub stopień doktora habilitowanego nauk prawnych dokonywana jest z uwzględnieniem osiągnięć naukowych, rodzaju i jakości publikacji, opinii recenzentów, jakości i rzetelności opinii prawnych bądź innych dokumentów sporządzonych w związku ze stosowaniem lub tworzeniem prawa.

§ 2. Do oceny kwalifikacji kandydata, o których mowa w § 1, dołącza się odpisy prawomocnych orzeczeń o udzieleniu kary dyscyplinarnej, chyba że kara uległa zatarciu.

Art. 57h § 1. Oceny kwalifikacji kandydata zajmującego stanowisko sędziego, prokuratora, referendarza sądowego lub asystenta sędziego, delegowanego do pełnienia czynności administracyjnych w Ministerstwie Sprawiedliwości, dokonuje się przy uwzględnieniu rodzaju wykonywanych czynności bądź pełniących funkcji, w oparciu o badanie jakości, sprawności, rzetelności i terminowości wykonywanych czynności, w szczególności mając na uwadze, czy wymagały one samodzielności działania, wysokiego poziomu wiedzy prawniczej lub innych szczególnych umiejętności bądź też zdobywania nowych kwalifikacji.

§ 2. Do oceny kwalifikacji kandydata, o którym mowa w § 1, dołącza się odpisy prawomocnych orzeczeń o ukaraniu karą dyscyplinarną bądź odpisy pism obejmujących przypadki prawomocnego wymierzenia kar porządkowych, chyba że uprawniony organ zarządził usunięcie wyroków orzekających karę dyscyplinarną z akt osobowych kandydata albo kary zostały uznane za niebyłe, a w przypadku kandydata zajmującego stanowisko sędziego, referendarza sądowego i asystenta sędziego, także protokoły okresowych ocen pracy albo okresowych ocen kwalifikacyjnych.

§ 4. Przepisy § 1 i 2 stosuje się odpowiednio w przypadku delegowania:

- 1) do pełnienia czynności administracyjnych w innej jednostce organizacyjnej podległej Ministrowi Sprawiedliwości albo przez niego nadzorowanej,
- 2) do pełnienia czynności w Biurze Krajowej Rady Sądownictwa.

Art. 57i. Przy ocenie kwalifikacji kandydata na wolne stanowisko sędziego sądu powszechnego uwzględnia się przestrzeganie dyscypliny pracy, doskonalenie sposobu wykonywania obowiązków i podnoszenie kwalifikacji, umiejętność współpracy, kulturę osobistą, przestrzeganie zasad etyki wykonywanego zawodu, jak również predyspozycje osobowościowe kandydata do zawodu sędziego.

§ 2. Sędzia dokonujący oceny kwalifikacji zwraca się do organów sprawujących nadzór administracyjny nad sądami i prokuraturą, prezesa Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa, organów sprawujących nadzór nad działalnością notariuszy, organów samorządów zawodowych adwokatów i radców prawnych, a w przypadku kandydata mającego tytuł naukowy profesora lub stopień doktora habilitowanego nauk prawnych – kierownika danej placówki naukowej, o udzielenie informacji lub nadesłanie dokumentów niezbędnych do przeprowadzenia tej oceny.

§ 3. Do oceny kwalifikacji dołącza się informację o postępowaniach karnych, dyscyplinarnych bądź wyjaśniających toczących się przeciwko kandydatowi.

§ 4. Minister Sprawiedliwości określi w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowy tryb i sposób dokonywania oceny kwalifikacji kandydata na wolne stanowisko sędziego sądu powszechnego, mając na uwadze konieczność zachowania metodyki uwzględniającej specyfikę wykonywanego przez kandydata zawodu lub zajmowanego stanowiska oraz potrzebę jej dostosowania do zakresu analizy i kryteriów wskazanych w ustawie,
- 2) sposób gromadzenia i poświadczania dokumentów, na podstawie których dokonywana jest ocena kwalifikacji kandydata zajmującego stanowisko asystenta sędziego, mając na uwadze konieczność uzyskania materiału pozwalającego na rzetelną i kompleksową ocenę kwalifikacji.”;

42) w art. 58 :

a) § 2-4 otrzymują brzmienie:

„§ 2. Zgromadzenie ogólne sędziów apelacji ocenia zgłoszonych kandydatów w drodze głosowania i przekazuje prezesowi sądu apelacyjnego wszystkie zgłoszone kandydatury, ze wskazaniem liczby uzyskanych głosów.

§ 3. Kandydatury ocenione w sposób, o którym mowa w § 2, prezes sądu apelacyjnego przekazuje Komisji Konkursowej, o której mowa w art. 58a-d, za pośrednictwem Ministra Sprawiedliwości, który może dołączyć swoją opinię o kandydacie.

§ 4. Minister Sprawiedliwości zasięga od właściwego organu Policji informacji o każdym z kandydatów do objęcia pierwszego stanowiska sędziowskiego, a następnie przedstawia kandydatury Komisji Konkursowej, przekazując informację uzyskaną od organu Policji. ”,

b) § 6 otrzymuje brzmienie:

„§ 6. O treści informacji uzyskanej od organu Policji Minister Sprawiedliwości zawiadamia kandydata najpóźniej z przedstawieniem kandydatury Komisji Konkursowej.”;

43) po art. 58 dodaje się art. 58a-d w brzmieniu:

Art. 58a § 1. Komisja Konkursowa, zwana dalej „Komisją”, uchwała listę rankingową kandydatów na wolne stanowisko sędziowskie, zawierającą imiona i nazwiska kandydatów oraz liczbę porządkową wskazującą ich miejsce na liście. Uchwała podlega uzasadnieniu.

§ 2. Przy ustalaniu kolejności miejsc na liście rankingowej Komisja kieruje się przede wszystkim oceną kwalifikacji kandydatów, o której mowa w art. 57a § 1, a nadto uwzględnia:

- 1) doświadczenie zawodowe, oceny właściwego zgromadzenia ogólnego sędziów apelacji, opinie kolegium właściwego sądu, rekomendacje, publikacje i inne dokumenty dołączone do karty zgłoszenia,
- 2) w stosunku do kandydatów zajmujących stanowisko sędziego sądu powszechnego, sędziego administracyjnego lub sędziego sądu wojskowego - okresowe oceny pracy sędziego, a także prawomocne wyroki orzekające karę dyscyplinarną oraz przypadki zwrócenia uwagi na uchybienia w zakresie sprawności postępowania sądowego lub wyknięcia uchybienia w razie oczywistej obrazy przepisów, chyba że uprawniony organ zarządził usunięcie tych wyroków, postanowień lub pism z akt osobowych sędziego,
- 3) w stosunku do kandydatów zajmujących stanowisko referendarza sądowego - okresowe oceny kwalifikacyjne, o których mowa w art. 148 § 2 ustawy, prawomocnie wymierzone kary porządkowe oraz prawomocne orzeczenia o ukaraniu karą dyscyplinarną, chyba że zostały uznane za niebyłe,
- 4) w stosunku do kandydatów zajmujących stanowisko asystenta sędziego - okresowe oceny kwalifikacyjne, o których mowa w art. 148 § 2 ustawy, a także wymierzone kary porządkowe, chyba że zostały uznane za niebyłe,
- 5) w stosunku do kandydatów zajmujących stanowisko sędziego, referendarza sądowego lub asystenta sędziego, delegowanego do pełnienia czynności administracyjnych w Ministerstwie

Sprawiedliwości oraz sędziego delegowanego do pełnienia czynności administracyjnych w innej jednostce organizacyjnej podległej Ministrowi Sprawiedliwości albo przez niego nadzorowanej, a także do pełnienia czynności w Biurze Krajowej Rady Sądownictwa, poza okolicznościami, o których mowa w pkt 1-4, uwzględnia się także opinię przełożonego,

- 6) w stosunku do kandydatów zajmujących stanowisko prokuratora albo asesora prokuratorskiego - prawomocne wyroki orzekające karę dyscyplinarną oraz przypadki wytknięcia uchybienia w razie oczywistej obrazy przepisów, chyba że uprawniony organ zarządził usunięcie tych wyroków, postanowień lub pism z akt osobowych kandydata, a także opinię przełożonego,
- 7) w stosunku do kandydatów wykonujących zawód adwokata, radcy prawnego, notariusza - prawomocne orzeczenia bądź decyzje o ukaraniu karą dyscyplinarną, chyba że właściwy organ zarządził usunięcie wzmianki o ukaraniu z akt kandydata, a także ostrzeżenia udzielone przez właściwe organy samorządu zawodowego oraz zawiadomienia o naruszeniu obowiązków procesowych dokonane przez sąd lub prokuratora oraz wyniki wizytacji, kontroli lub ocen, przeprowadzonych w trybie art. 36 ustawy z dnia z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o adwokaturze (Dz. U. z 2002 r., Nr 123, poz.1058 ze zm.), art. 221 ustawy z dnia z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U z 2002 r., Nr 123, poz. 1059 ze zm.) albo art. 44 ustawy z dnia z dnia 14 lutego 1991 r. – Prawo o notariacie (Dz. U. z 2002, Nr 42, poz.369 ze zm.),
- 8) w stosunku do kandydatów zajmujących stanowisko radcy Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa - prawomocne orzeczenia o ukaraniu karą dyscyplinarną, chyba że kara została uznana za niebyłą, okresowe oceny kwalifikacyjne, o których mowa w art. 42 ustawy z dnia 8 lipca 2005 r. o Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa (Dz. U. Nr 169, poz. 1417, ze zm.), a także opinię przełożonego,
- 9) w stosunku do kandydatów mających tytuł naukowy profesora lub stopień doktora habilitowanego nauk prawnych - prawomocne orzeczenia o udzieleniu kary dyscyplinarnej, chyba że kara uległa zatarciu, a także opinię przełożonego.

§ 3. Po uchwaleniu listy rankingowej Komisja przedstawia kandydatury Krajowej Radzie Sądownictwa, załączając listę rankingową oraz uzasadnienie.

§ 4. Informację o treści uchwały obejmującej listę rankingową oraz uzasadnienia umieszcza się w Biuletynie Informacji Publicznej.

Art. 58b. § 1 Komisja składa się z:

- 1) jedenastu członków wybranych spośród sędziów sądów powszechnych przez zgromadzenia ogólne sędziów apelacji; każde zgromadzenie ogólne sędziów apelacji wybiera jednego członka,
- 2) dwóch członków wybranych spośród sędziów sądów administracyjnych przez Zgromadzenie

Ogólne Sędziów Naczelnego Sądu Administracyjnego wspólnie z przedstawicielami zgromadzeń ogólnych wojewódzkich sądów administracyjnych,

3) jednego członka wybranego spośród sędziów sądów wojskowych przez Zgromadzenie Sędziów Sądów Wojskowych,

4) dwóch członków wskazanych przez Naczelną Radę Adwokacką,

5) dwóch członków wskazanych przez Krajową Radę Radców Prawnych,

6) dwóch członków wskazanych przez Krajową Radę Notarialną,

7) dwóch członków wskazanych przez Prokuratora Generalnego.

8) dwóch członków wskazanych przez podstawowe jednostki organizacyjne szkół wyższych prowadzących kształcenie na kierunku prawo.

§ 2. Kadencja członków Komisji trwa dwa lata.

§ 3. Komisja wybiera spośród swoich członków przewodniczącego i dwóch wiceprzewodniczących.

Art. 58c. § 1. Komisja obraduje na posiedzeniach plenarnych. Do podjęcia uchwał Komisji jest wymagana obecność przynajmniej dwóch trzecich liczby jej członków. Uchwały zapadają bezwzględłą większością głosów. Głosowanie jest jawne.

§ 2. Posiedzenia Komisji odbywają się w zależności od potrzeb.

§ 3. Komisja może, w drodze uchwały, powoływać stałe i doraźne zespoły problemowe.

§ 4. Uchwała o powołaniu zespołu określa zadania zespołu oraz jego skład albo sposób ustalenia tego składu.

§ 5. Pracami Komisji kieruje Prezydium Komisji, w skład którego wchodzi przewodniczący Komisji i wiceprzewodniczący Komisji.

§ 6. Prezydium Komisji ustala program działania i harmonogram prac Komisji oraz porządek posiedzenia Komisji. Posiedzenia Komisji zwołuje przewodniczący Komisji.

§ 7. Komisja uchwała regulamin, który określa szczegółowy tryb pracy Komisji, Prezydium Komisji oraz zespołów, o których mowa w § 3.

§ 8. Z posiedzenia Komisji sporządza się protokół, zawierający w szczególności uchwały Komisji i stanowiska członków Komisji.

Art. 58d. Koszty działania Komisji są pokrywane z budżetu państwa w części dotyczącej Ministerstwa Sprawiedliwości.”;

44) przepisy art. 65-81 wyodrębnia się jako Rozdział 1a zatytułowany „Status sędziego.”;

45) w art. 67 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Prezes sądu okręgowego prowadzi dla każdego sędziego sądu rejonowego i sędziego sądu okręgowego, sprawującego urząd w danym okręgu sądowym, osobny wykaz służbowy zawierający podstawowe dane dotyczące jego stosunków służbowych i osobistych w zakresie mającym wpływ na pełnienie urzędu sędziego, a także dane na temat odbytych szkoleń i form doskonalenia zawodowego oraz innych okoliczności wskazujących na wyspecjalizowanie w poszczególnych dziedzinach prawa lub rodzajach spraw. Prezes sądu apelacyjnego prowadzi taki wykaz dla sędziów sądu apelacyjnego.

46) w art. 74:

a) po § 1 dodaje się § 1a w brzmieniu:

„§ 1a. Sędzia przeniesiony w stan spoczynku z przyczyn, o których mowa w art. 70 § 1 i art. 71 § 1, ma prawo powrotu na stanowisko zajmowane poprzednio albo stanowisko równorzędne poprzednio zajmowanemu, jeżeli przedstawi zaświadczenie stwierdzające, że jest zdolny, ze względu na stan zdrowia, do pełnienia obowiązków sędziego, wydane przez lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.”,

b) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. W celu wykonania prawa, o którym mowa w § 1 i 1a, sędzia zgłasza zamiar powrotu na stanowisko zajmowane poprzednio albo wniosek o wyznaczenie mu stanowiska równorzędnego do Krajowej Rady Sądownictwa, która w terminie miesiąca wydaje w tej sprawie decyzję. W razie decyzji negatywnej sędziemu przysługuje odwołanie do Sądu Najwyższego.”;

47) po art. 75 dodaje się art. 75a w brzmieniu:

„Art. 75a § 1. W razie przeniesienia sędziego na inne miejsce służbowe sędziemu przysługuje ekwiwalent pieniężny za dni niewykorzystanego urlopu wypoczynkowego, chyba że strony postanowią o wykorzystaniu tego urlopu w czasie pełnienia służby w miejscu, do którego przeniesienie nastąpiło.

§ 2. Przepis § 1 stosuje się odpowiednio w przypadku powołania sędziego na wyższe stanowisko sędziowskie.”;

48) w art. 77:

a) w § 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) w innym sądzie równorzędnym lub niższym,”,

b) po § 2a dodaje się § 2b w brzmieniu:

„§ 2b. Sędzia nie może łączyć funkcji orzekania z wykonywaniem czynności administracyjnych w Ministerstwie Sprawiedliwości lub innej jednostce organizacyjnej podległej Ministrowi

Sprawiedliwości albo przez niego nadzorowanej, a także z wykonywaniem czynności w Biurze Krajowej Rady Sądownictwa.”,

c) uchyla się § 5,

d) w § 6 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) zwrot kosztów pierwszego przejazdu z miejsca stałego zamieszkania do miejsca delegowania, zwrot kosztów ostatniego przejazdu z miejsca delegowania do miejsca stałego zamieszkania oraz zwrot kosztów przejazdów odbywanych nie częściej niż raz w tygodniu do miejsca stałego zamieszkania i z powrotem – w rozmiarze nie większym niż określony w przepisach w sprawie wysokości oraz warunków ustalania należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju,”

a) po § 6b dodaje się § 6c w brzmieniu:

„§ 6c. Sędziemu delegowanemu do innej miejscowości, niż miejscowość w której znajduje się miejsce służbowe sędziego, niebędącej miejscem jego stałego zamieszkania, po sześciu miesiącach delegowania przysługuje zwolnienie od pracy na 2 dni w ciągu roku kalendarzowego, z zachowaniem prawa do wynagrodzenia, w celu załatwienia spraw osobistych w miejscu stałego zamieszkania.

f) uchyla się § 7a i 7b,

g) § 8 otrzymuje brzmienie;

„§ 8. Prezes sądu apelacyjnego, po uzyskaniu zgody sędziego i właściwego kolegium sądu, może delegować sędziego sądu rejonowego, sędziego sądu okręgowego albo sędziego sądu apelacyjnego do pełnienia obowiązków sędziego w innym sądzie równorzędnym lub niższym w obszarze tej samej apelacji, na nieprzerwany okres, nie dłuższy niż 6 miesięcy w ciągu roku.”,

h) dodaje się § 9 w brzmieniu:

„§ 9. Aktu delegowania nie dołącza się do akt sądowych.”;

49) W art. 82a otrzymuje brzmienie:

„Art. 82a § 1. Sędzia jest obowiązany stale podnosić kwalifikacje zawodowe, w tym co najmniej raz w roku, w łącznym wymiarze nie mniejszym niż 8 godzin, uczestniczyć w szkoleniach i innych formach doskonalenia zawodowego, których organizację określa odrębna ustawa.

„§ 2. W okresie trwania szkolenia lub doskonalenia zawodowego, o których mowa w § 1, sędziemu przysługuje płatny urlop szkoleniowy, w łącznym wymiarze nie przekraczającym 12 dni kalendarzowych w ciągu roku.”;

50) w art. 87 § 3 otrzymuje brzmienie;

„§ 3. Analizy danych zawartych w oświadczeniu, o którym mowa w § 1, dokonuje właściwe kolegium sądu apelacyjnego w terminie do dnia 30 czerwca każdego roku i przedstawia jej wyniki zgromadzeniu ogólnemu sędziów apelacji.”;

51) w art. 91a § 6 otrzymuje brzmienie:

„§ 6. Okres pracy, o którym mowa w § 3, ulega wydłużeniu o trzy lata w razie ukarania sędziego w tym czasie karą dyscyplinarną, dwukrotnego wytknięcia uchybienia, o którym mowa w art. 40 lub dwukrotnego zwrócenia uwagi w trybie określonym w art. 37 § 4, a także uzyskania negatywnej okresowej oceny pracy.”;

52) w art. 95:

a) uchyla się § 1 i 2,

b) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Jeżeli sędzia zamieszkuje poza miejscowością będącą siedzibą sądu, w którym pełni służbę, przysługuje mu zwrot kosztów przejazdu z miejsca zamieszkania do siedziby sądu, ustalonych na zasadach obowiązujących przy ustalaniu wysokości należności przysługujących pracownikom z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju. Zwrot kosztów jednak nie przysługuje, jeżeli nastąpiła zmiana miejsca służbowego w wyniku orzeczenia kary dyscyplinarnej wymienionej w art. 109 § 1 pkt 4 albo orzeczenia sądu dyscyplinarnego o przeniesieniu sędziego na inne miejsce służbowe ze względu na powagę stanowiska.”;

53) w art. 96 § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Minister Sprawiedliwości, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, określi, w drodze rozporządzenia, sposób planowania i wykorzystywania środków na zaspokojenie potrzeb mieszkaniowych sędziów oraz warunki przyznawania pomocy, o której mowa w § 1, z uwzględnieniem zaangażowania środków własnych sędziego, udziału kolegów sądów w przyznawaniu pomocy oraz zasady racjonalności gospodarowania środkami oraz przy przyjęciu zasady, że w razie rozwiązania albo wygaśnięcia stosunku służbowego sędziego w sposób, o którym mowa w art. 68, pożyczka podlega zwrotowi wraz z oprocentowaniem w wysokości stopy redyskonta weksli w Narodowym Banku Polskim.”;

54) w art. 100 po § 6a dodaje się § 6b w brzmieniu:

„§ 6b. W razie zbiegu prawa do uposażenia w stanie spoczynku z prawem do uposażenia rodzinnego, na wniosek uprawnionego wypłaca się albo uposażenie w stanie spoczynku albo uposażenie rodzinne.”;

55) w art. 105:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Do sędziów w stanie spoczynku stosuje się odpowiednio przepisy art. 84 § 3 i art. 86. Do sędziów w stanie spoczynku, którzy wykonują obowiązki sędziego lub pełnią funkcję wizytatora, stosuje się odpowiednio także przepisy art. 77 § 1, 6-6b i 8, art. 79, art. 82-83, art. 84 § 1, art. 85, art. 87-90 oraz art. 94-94b.”,

b) po § 1 dodaje się § 1a-1b w brzmieniu:

„§ 1a. Sędzia, który przeszedł w stan spoczynku w trybie art. 69 § 1 i 2, a także sędzia przeniesiony w stan spoczynku w razie zmiany ustroju sądów lub zmiany granic okręgów sądowych, na swój wniosek i po uzyskaniu zgody właściwego kolegium sądu, może wykonywać obowiązki sędziego w niepełnym, nie większym niż połowa, wymiarze czasu pracy, w sądzie, w którym ostatnio pełnił służbę albo innym sądzie równorzędnym lub niższym. W takim wypadku sędziemu w stanie spoczynku przysługuje dodatek orzecznicy w wysokości nieprzekraczającej 25% wynagrodzenia zasadniczego pobieranego na ostatnio zajmowanym stanowisku, ustalonej proporcjonalnie do wymiaru czasu pracy.

§ 1b. Jeżeli sędzia w stanie spoczynku, o którym mowa w § 1a, ukończył 65 rok życia, do wniosku dołącza zaświadczenie stwierdzające, że jest zdolny, ze względu na stan zdrowia, do pełnienia obowiązków sędziego, wydane na zasadach określonych dla kandydata na stanowisko sędziowskie.”,

c) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Minister Sprawiedliwości albo prezes sądu apelacyjnego po uzyskaniu zgody kolegium danego sądu apelacyjnego może powierzyć sędziemu, który przeszedł w stan spoczynku w trybie art. 69 § 1 i 2 oraz sędziemu przeniesionemu w stan spoczynku w razie zmiany ustroju sądów lub zmiany granic okręgów sądowych, za jego zgodą, pełnienie funkcji wizytatora, odpowiednio, w Ministerstwie Sprawiedliwości lub w sądzie. W takim wypadku sędziemu w stanie spoczynku przysługuje dodatek funkcyjny w wysokości przewidzianej dla sędziego wizytatora.”,

d) po § 2 dodaje się § 2a i 2b w brzmieniu:

„§ 2a. Zgoda właściwego kolegium sądu, o której mowa w § 1a, oraz powierzenie funkcji wizytatora mogą zostać cofnięte w każdym czasie, z zachowaniem miesięcznego uprzedzenia. Przepis stosuje się do cofnięcia przez sędziego w stanie spoczynku swojej zgody na wykonywanie obowiązków sędziego lub pełnienia funkcji wizytatora.

§ 2b. Możliwość wykonywania obowiązków sędziego lub pełnienia funkcji wizytatora wyłączona jest w przypadku ubiegania się przez sędziego w stanie spoczynku o mandat posła, senatora albo radnego, bądź pełnienia przez niego funkcji, o których mowa w art. 98 § 2.”;

56) po art. 106 dodaje się rozdział 2a w brzmieniu:

„Rozdział 2a. Okresowa ocena pracy sędziów

Art. 106a § 1. Sędzia podlega okresowej ocenie pracy, której zakres obejmuje analizę sprawności i efektywności w podejmowaniu czynności i kierowaniu postępowaniem przy rozpoznawaniu przydzielonych spraw lub wykonywaniu powierzonych zadań.

§ 2. Przy dokonywaniu okresowej oceny pracy uwzględnia się zakres i złożoność przydzielonych sędziemu spraw lub powierzonych zadań bądź funkcji, doświadczenie w wypełnianiu powierzonych obowiązków, obciążenie pracą oraz warunki pracy w całym okresie objętym oceną.

§ 3. Sędzia może uzyskać następujące okresowe oceny pracy:

- a) pozytywną z wyróżnieniem – jeżeli w całym okresie objętym oceną wyróżniał się w wypełnianiu powierzonych obowiązków, przy dużym obciążeniu pracą i dużej złożoności przydzielanych spraw lub powierzanych zadań,
- b) pozytywną – jeżeli w okresie objętym oceną i w danych warunkach pracy wykazał się umiejętnościami dobrego wypełniania powierzonych obowiązków,
- c) pozytywną z zastrzeżeniem – jeżeli w okresie objętym oceną wykonywał powierzone obowiązki w stopniu zadowalającym lecz stwierdzono istotne uchybienia wymagające niezwłocznego wyeliminowania, uzasadniające podjęcie czynności kontrolnych w okresie krótszym, niż wynikający ze zwykłego toku przeprowadzania okresowej oceny pracy,
- d) negatywną – jeżeli sędzia w całym okresie objętym oceną wykonywał swoje obowiązki w sposób niezadowalający.

106b § 1. Okresową ocenę pracy sędziego przeprowadza się co trzy/cztery lata, chyba że przepisy poniższe stanowią inaczej.

§ 2. Pierwszą okresową ocenę pracy sędziego przeprowadza się po upływie trzech/czterech lat od objęcia danego stanowiska sędziowskiego. Każda następna ocena obejmuje kolejne trzyletnie/czteroletnie okresy pracy sędziego na tym stanowisku, licząc od dokonania poprzedniej okresowej oceny pracy.

§ 3. Jeżeli sędzia uzyskuje ocenę pozytywną z zastrzeżeniem, po upływie roku od jej dokonania przeprowadza się dodatkową ocenę jego pracy; dodatkowa ocena ma na celu w szczególności

sprawdzenie, czy stwierdzone uchybienia zostały usunięte i nie powtórzyły się. § 3 pkt c nie stosuje się.

§ 4. Sędziego zawiadamia się o planowanej okresowej lub dodatkowej ocenie jego pracy co najmniej na 30 dni przed przystąpieniem do jej przeprowadzenia.

Art. 106c § 1. Okresowej oceny pracy sędziów dokonują, o ile przepisy poniższe nie stanowią inaczej, sędziowie wizytatorzy, powoływani przez prezesa sądu apelacyjnego spośród sędziów sądu apelacyjnego oraz sędziów sądu okręgowego. **Art. 57a § 2 stosuje się odpowiednio.**

§ 2. *Okresowej oceny pracy sędziego pełniącego funkcję prezesa sądu apelacyjnego dokonują sędziowie wizytatorzy innego sądu apelacyjnego, wskazanego przez Ministra Sprawiedliwości. Art. 57a § 2 stosuje się odpowiednio. W przypadkach, o których mowa w art. 106e § 1-3, uprawnienia prezesa sądu apelacyjnego przysługują prezesowi wskazanego sądu.*

§ 3. Dwóch kolejnych okresowych ocen pracy sędziego nie może dokonywać ten sam sędzia wizytator. Ten sam sędzia wizytator nie może również dokonywać dodatkowej oceny pracy, o której mowa w art. 106b § 3.

Art. 106d. § 1. Sędziowie wizytatorzy powoływani są na okres czterech lat, najwyżej na dwie kolejne kadencje i nie mogą być przed upływem ośmiu lat od zakończenia drugiej kadencji ponownie powołani do pełnienia tej funkcji.

§ 2. Przed powołaniem sędziego do pełnienia funkcji wizytatora, prezes sądu apelacyjnego zasięga opinii kolegium sądu apelacyjnego. Negatywna opinia kolegium jest dla prezesa wiążąca.

§ 3. Kandydatów do pełnienia funkcji sędziów wizytatorów spośród sędziów sądu okręgowego przedstawiają prezesi sądów okręgowych działających na obszarze apelacji, po zasięgnięciu opinii kolegium danego sądu okręgowego. Negatywna opinia kolegium jest dla prezesa wiążąca.

Art. 106e § 1. Prezes sądu apelacyjnego zapoznaje sędziego z **protokołem okresowej oceny** jego pracy.

§ 2. Sędzia, który uzyskał negatywną okresową ocenę pracy, ma prawo złożyć prezesowi sądu apelacyjnego, w terminie 14 dni od daty zapoznania się z **protokołem oceny**, pisemne uwagi do oceny. Przepisy art. 57a § 5-6 stosuje się odpowiednio.

§ 3. Po rozpatrzeniu uwag sędziowie wizytatorzy podtrzymują ocenę pracy sędziego, do której uwagi zgłoszono, albo ocenę tę zmieniają. Stanowisko sędziów wizytatorów wyrażane jest na piśmie z uzasadnieniem i podlega doręczeniu zainteresowanemu sędziemu. Sędzia, wobec

którego podtrzymano ocenę negatywną, ma prawo złożyć, w terminie 7 dni od daty doręczenia stanowiska sędziów wizytatorów, odwołanie do Krajowej Rady Sądownictwa, za pośrednictwem prezesa sądu apelacyjnego. Przepis art. 57a § 5 stosuje się odpowiednio.

§ 4. Krajowa Rada Sądownictwa podejmuje uchwałę o wyniku okresowej oceny pracy sędziego w terminie dwóch miesięcy od daty wpływu odwołania, chyba że z ważnych przyczyn nie jest to możliwe.

Art. 106f. § 1. Sędzia delegowany do pełnienia czynności administracyjnych w Ministerstwie Sprawiedliwości lub do innej jednostki organizacyjnej podległej Ministrowi Sprawiedliwości albo przez niego nadzorowanej podlega okresowej ocenie pracy co trzy/4 lata, z zastrzeżeniem 106b § 3, a jeśli delegowanie nastąpiło na krótszy okres – przy jego zakończeniu. Po zakończeniu delegowania sędzia podlega kolejnej okresowej ocenie pracy po upływie trzech lat od daty powrotu na stałe miejsce służbowe, z zastrzeżeniem § 2. Do tego okresu wlicza się także okres pracy poprzedzający delegowanie, za który okresowa ocena pracy nie została dokonana.

§ 2. Jeżeli przed upływem okresu, o którym mowa w art. 106b § 3, nastąpi zakończenie delegowania, sędzia, który uzyskał ocenę pozytywną z zastrzeżeniem, podlega okresowej ocenie pracy na zasadach określonych w art. 106a-e, po upływie roku od daty powrotu na stałe miejsce służbowe. Przepis § 1 zdanie trzecie stosuje się odpowiednio.

§ 3. Okresowej oceny pracy sędziego, o którym mowa w § 1 zdanie pierwsze, dokonuje przełożony tego sędziego. Art. 57 § 1i stosuje się odpowiednio.

§ 4. Przełożony zapoznaje sędziego delegowanego z protokołem okresowej oceny pracy. Sędzia, który uzyskał negatywną okresową ocenę pracy, ma prawo złożyć Ministrowi Sprawiedliwości, w terminie 14 dni od daty zapoznania się z protokołem oceny, pisemne uwagi do oceny. Przepis art. 57a § 5 stosuje się odpowiednio.

§ 5. Po stwierdzeniu, że uwagi wniesiono prawidłowo, Minister Sprawiedliwości zarządza dokonanie okresowej oceny pracy sędziego delegowanego przez trzech sędziów wizytatorów delegowanych do Ministerstwa Sprawiedliwości, pełniących czynności w innym departamencie lub biurze tej jednostki, niż sędzia podlegający ocenie, wyłonionych w drodze losowania. Sędziowie wizytatorzy rozpatrują uwagi w terminie nie dłuższym niż 30 dni. Przepisy art. 106e § 3 i 4 stosuje się, z tym że odwołanie do Krajowej Rady Sądownictwa składa się za pośrednictwem Ministra Sprawiedliwości.

Art. 106g. Przepisy art. 106f stosuje się odpowiednio do okresowej oceny pracy sędziego delegowanego do pełnienia czynności w Biurze Krajowej Rady Sądownictwa, z tym

że uprawnienia Ministra Sprawiedliwości przysługują Przewodniczącemu Krajowej Rady Sądownictwa, zaś w razie prawidłowego złożenia uwag, o których mowa w art. 106f § 4, okresowej oceny pracy dokonuje trzech sędziów wizytatorów delegowanych do Biura Krajowej Rady Sądownictwa, pełniących czynności w innym wydziale tej jednostki, niż sędzia podlegający ocenie, wyłonionych w drodze losowania, chyba że Przewodniczący Rady Sądownictwa zwróci się o dokonanie tej oceny przez sędziów wizytatorów, o których mowa w art. 106c § 1, wybranego sądu apelacyjnego albo delegowanych do Ministerstwa Sprawiedliwości.

Art. 106h. W przypadku uzyskania przez sędziego pozytywnej oceny pracy, na skutek uwzględnienia złożonych przez niego uwag do oceny lub odwołania, wynagrodzenie zasadnicze w stawce bezpośrednio wyższej przysługuje sędziemu od chwili, w której upłynął okres pracy niezbędny do uzyskania tej stawki.

Art. 106i. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb i sposób dokonywania okresowej oceny pracy sędziów, mając na uwadze konieczność dostosowania metodyki przeprowadzania tej oceny do zakresu analizy pracy sędziego oraz kryteriów wskazanych w art. 106a § 1.

57) w art. 110 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Sądy dyscyplinarne są ponadto właściwe do orzekania w sprawach, o których mowa w art. 37 § 4a, art. 75 § 2 pkt 3 oraz w art. 80.”;

58) w art. 112 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Rzecznika dyscyplinarnego wybiera, spośród kandydatów zgłoszonych przez zgromadzenia ogólne sędziów apelacji, Krajowa Rada Sądownictwa. Rzecznik dyscyplinarny działa przy Krajowej Radzie Sądownictwa. Kadencja rzecznika dyscyplinarnego trwa cztery lata.”;

59) w art. 129 § 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„§ 1. Sąd dyscyplinarny może zawiesić w czynnościach służbowych sędziego, przeciwko któremu wszczęto postępowanie dyscyplinarne lub o ubezwłasnowolnienie, a także jeżeli wydaje uchwałę zezwalającą na pociągnięcie sędziego do odpowiedzialności karnej za przestępstwo nieumyślne.

§ 2. Jeżeli sąd dyscyplinarny wydaje uchwałę zezwalającą na pociągnięcie sędziego do odpowiedzialności karnej za przestępstwo umyślne, z urzędu zawiesza sędziego w czynnościach służbowych.”;

60) po art. 132 dodaje się art. 132a w brzmieniu:

„Art. 132a. W okresie zawieszenia w czynnościach służbowych sędzia nie nabywa prawa do urlopu wypoczynkowego. Przepisy art. 155¹ § 1 pkt 2 i art. 155² § 2 Kodeksu pracy stosuje się odpowiednio.”;

61) W art. 148 po § 2 dodaje się § 2a w brzmieniu;

„§ 2a. W przypadku referendarzy i asystentów sędziów delegowanych do pełnienia czynności administracyjnych w Ministerstwie Sprawiedliwości okresowa ocena kwalifikacyjna dokonywana jest przez dyrektora departamentu lub biura, do którego delegowanie nastąpiło.”;

62) w art. 151a po § 6 dodaje się § 6a w brzmieniu:

„§ 6a. Minister Sprawiedliwości może delegować referendarza, za jego zgodą, do pełnienia obowiązków lub pełnienia określonej funkcji poza granicami państwa w ramach działań podejmowanych przez organizacje międzynarodowe lub ponadnarodowe oraz zespoły międzynarodowe, działające na podstawie umów międzynarodowych, w tym umów konstytuujących organizacje międzynarodowe, ratyfikowanych przez Rzeczpospolitą Polską, zgodnie z kwalifikacjami referendarza, na czas określony, nie dłuższy niż cztery lata, z możliwością ponownego delegowania na kolejny okres, nieprzekraczający czterech lat. Przepisy art. 78a stosuje się.”;

63) w art. 151b:

a) po § 2 dodaje się § 2a i 2b w brzmieniu:

„§ 2a. W wypadku nieuzyskania przez referendarza pozytywnej okresowej oceny kwalifikacyjnej, o której mowa w art. 148 § 2 lub § 2a, okresy pracy wskazane w § 1 i 2 ulegają wydłużeniu o trzy lata.

§ 2b. Poza wynagrodzeniem zasadniczym referendarzowi sądowemu przysługuje dodatek za wieloletnią pracę, o jakim mowa w art. 91 § 7, a także gratyfikacje jubileuszowe, na zasadach określonych w art. 92 § 3-5, oraz jednorazowa odprawa w razie ustania stosunku pracy w związku z przejściem na rentę z tytułu niezdolności do pracy lub emeryturę, na zasadach określonych w przepisach o pracownikach sądów i prokuratury.”,

b) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Do referendarzy sądowych stosuje się odpowiednio przepisy art. 45 § 1, art. 82a, art. 87-89, art. 92 § 1 i 2, art. 93, art. 95 oraz art. 97 § 1 i 2.”;

64) w art. 155:

a) § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. Asystentowi sędziego przysługuje wynagrodzenie zasadnicze. Poza wynagrodzeniem zasadniczym asystentowi sędziego przysługuje dodatek za wieloletnią pracę, nagrody jubileuszowe oraz jednorazowa odprawa w razie ustania stosunku pracy w związku z przejściem na rentę z tytułu niezdolności do pracy lub emeryturę, na zasadach określonych w przepisach o pracownikach sądów i prokuratury.”,

b) § 6 otrzymuje brzmienie:

„§ 6. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, wysokość wynagrodzenia zasadniczego asystentów sędziów, uwzględniając poziom wynagrodzeń sędziów, referendarzy sądowych i pracowników sądu oraz rodzaj wykonywanych przez asystentów sędziów zadań.”,

c) dodaje się § 9 w brzmieniu:

„§ 9. W sprawach nieuregulowanych w ustawie do asystentów sędziego stosuje się odpowiednio przepisy o pracownikach sądów i prokuratury.”;

65) po art. 155a dodaje się art. 155b w brzmieniu:

„Art. 155b § 1. Minister Sprawiedliwości może delegować asystenta sędziego, za jego zgodą:

- 1) do pełnienia czynności asystenta sędziego w innym sądzie,
 - 2) do pełnienia czynności administracyjnych w Ministerstwie Sprawiedliwości
- na czas określony, nie dłuższy niż dwa lata, albo na czas nieokreślony.

§ 2. Jeżeli wymaga tego interes wymiaru sprawiedliwości delegowanie asystenta sędziego w przypadkach, o których mowa w § 1 pkt 1, może nastąpić nawet bez jego zgody, na okres nie dłuższy niż sześć miesięcy. Delegowanie asystenta sędziego bez jego zgody może być powtórzone nie wcześniej niż po upływie trzech lat.

§ 3. W okresie delegowania asystent sędziego ma prawo do wynagrodzenia zasadniczego, przysługującego na jego stanowisku, oraz dodatku za wieloletnią pracę. Przepisy art. 77 § 4 i 6 oraz art. 78 § 3 stosuje się odpowiednio. W razie delegowania asystenta sędziego do innego sądu bez jego zgody lub na okres dłuższy niż sześć miesięcy, asystentowi sędziego przysługuje dodatek w wysokości 10% wynagrodzenia zasadniczego.

„§ 4. Minister Sprawiedliwości może delegować asystenta sędziego, za jego zgodą, do pełnienia obowiązków lub pełnienia określonej funkcji poza granicami państwa w ramach działań podejmowanych przez organizacje międzynarodowe lub ponadnarodowe oraz zespoły międzynarodowe, działające na podstawie umów międzynarodowych, w tym umów

konstytuujących organizacje międzynarodowe, ratyfikowanych przez Rzeczpospolitą Polską, zgodnie z kwalifikacjami asystenta sędziego, na czas określony, nie dłuższy niż cztery lata, z możliwością ponownego delegowania na kolejny okres, nieprzekraczający czterech lat. Przepisy art. 78a stosuje się.”;

66) w art. 177 § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. W zakresie, o którym mowa w § 2, dyrektor sądu apelacyjnego podlega bezpośrednio Ministrowi Sprawiedliwości, a dyrektorzy sądów okręgowych i rejonowych – dyrektorowi przełożonego sądu apelacyjnego.”;

67) po art. 177 dodaje się art. 177a w brzmieniu:

„Art. 177a § 1. Przy Ministrze Sprawiedliwości tworzy się Radę Konsultacyjną ds. budżetu sądownictwa powszechnego, zwaną dalej Radą Konsultacyjną, do której zadań należy opiniowanie założeń oraz projektu planu dochodów i wydatków sądów powszechnych.

§ 2. W skład Rady Konsultacyjnej wchodzi prezesi sądów apelacyjnych, którzy wybierają spośród siebie przewodniczącego oraz sekretarza Rady.

§ 3. Rada Konsultacyjna zbiera się w zależności od potrzeb, co najmniej dwa razy w roku. Posiedzenia Rady Konsultacyjnej zwołuje Minister Sprawiedliwości.

§ 4. Do podjęcia uchwał wymagana jest obecność co najmniej 7 członków Rady Konsultacyjnej. Uchwały zapadają większością głosów.

§ 5. W posiedzeniach Rady Konsultacyjnej może uczestniczyć Minister Sprawiedliwości.”;

68) w art. 178 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Projekty planów finansowych oraz plany finansowe dla sądów w obszarze apelacji opracowują dyrektorzy sądów apelacyjnych na podstawie projektów przygotowanych przez dyrektorów sądów okręgowych i dyrektorów sądów rejonowych, według zasad określonych w przepisach o finansach publicznych, uwzględniając w pierwszej kolejności konieczność zapewnienia realizacji przez sądy zadań z zakresu sprawowania wymiaru sprawiedliwości i ochrony prawnej.”;

69) w art. 179:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Organem kierującym gospodarką finansową sądu jest dyrektor sądu, a w sądach rejonowych o liczbie stanowisk sędziowskich nie przekraczającej 15 – dyrektor przełożonego sądu okręgowego.”,

b) uchyla się § 2.

Art. 2.

W ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. - Prawo o ustroju sądów wojskowych (Dz. U. z 2007 r., Nr 226, poz.1676, Dz. U. z 2008 r., Nr 64, poz.433 oraz Dz. U. z 2008 r., Nr 237, poz.1651) wprowadza się następujące zmiany:

a) w art. 10 w § 3 po pkt 9 kropkę zastępuje się przecinkiem oraz dodaje się pkt 10 w brzmieniu:
„10) wybiera członka Komisji Konkursowej, o której mowa w art. 58a-d ustawy wskazanej w art. 32 § 6.”,

b) w art. 70 § 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 70. § 1. Do sądów wojskowych, sędziów wojskowych oraz ławników stosuje się odpowiednio przepisy art. 4 i art. 5, art. 40, art. 41a-41e, art. 42, art. 44-52, art. 53 § 1-3, art. 54, art. 56, art. 57 § 1, art. 58 § 1 i § 4-6, art. 60, art. 65, art. 66, art. 69 § 2, art. 70, art. 71, art. 73-75a, art. 77 § 2, § 2a, § 2 b, § 3a, § 4 i § 6-6c, art. 78 § 1-4, art. 78a § 1-3 i § 6, art. 79, art. 80 § 4, art. 82a, art. 83, art. 84 § 3, art. 85, art. 86, art. 89, art. 90, art. 91 § 1, § 1c-2, § 6-7 i § 9-12, art. 91a, art. 92, art. 93, art. 94 § 1, § 3 i § 4, art. 95, art. 98 § 1, art. 99, art. 100 § 1-4, art. 101 § 2-4, art. 102, art. 104-106g, art. 108, art. 111, art. 114 § 5-7, art. 115-118, art. 120-122, art. 125-128, art. 130, art. 131, art. 133, art. 147 § 3, art. 156, art. 159 § 1 pkt 5 i pkt 6, art. 167, art. 169, art. 170 § 3 i art. 171-174 ustawy, o której mowa w art. 32 § 6, oraz przepisy wydane na podstawie art. 41f, 57 § 5, art. 58 § 7, art. 78 § 5, art. 78a § 7, art. 91 § 8, 106h i art. 148 § 3 tejże ustawy, z tym że:

- 1) określone w tych przepisach czynności i uprawnienia Ministra Sprawiedliwości, zgromadzenia ogólnego sędziów, kolegium sądu, prezesów sądów rejonowych i okręgowych oraz prezesa sądu dyscyplinarnego wykonują odpowiednio: Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej, Zgromadzenie Sędziów Sądów Wojskowych, kolegium wojskowego sądu okręgowego, prezesi sądów wojskowych i prezes sądu dyscyplinarnego, a czynności i uprawnienia prezesa sądu apelacyjnego w zakresie nadzoru administracyjnego - Minister Sprawiedliwości za pośrednictwem dyrektora departamentu, o którym mowa w art. 5 § 4;
 - 2) uprawnienia określone w art. 92 § 1 powołanej ustawy przysługują, jeżeli sędzia wojskowy nie nabył wcześniej prawa do urlopu dodatkowego określonego w przepisach ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. Nr 179, poz. 1750, z późn. zm.³⁾);
- 2a) okresowej oceny pracy sędziów wojskowych, z wyłączeniem sędziów delegowanych do Ministerstwa Sprawiedliwości, dokonują sędziowie wizytatorzy, powoływani przez Ministra Sprawiedliwości spośród sędziów wojskowego sądu okręgowego, po zasięgnięciu opinii kolegium wojskowego sądu okręgowego. Negatywna opinia kolegium jest dla Ministra Sprawiedliwości wiążąca. Kandydatów do

sprawowania funkcji sędziów wizytatorów zgłasza dyrektor departamentu, o którym mowa w art. 5 § 4.

- 3) przepisów art. 131 powołanej ustawy nie stosuje się w przypadkach określonych w art. 15 niniejszej ustawy;
- 4) uprawnienia określone w art. 172-174 powołanej ustawy przysługują w przypadku określonym w art. 61 niniejszej ustawy;
- 5) uprawnienia określone w art. 172 § 3 i art. 173 powołanej ustawy nie przysługują ławnikom w czynnej służbie wojskowej;
- 6) obsada wolnych stanowisk sędziowskich, o których mowa w art. 56 § 1 i 2 powołanej ustawy, następuje z uwzględnieniem potrzeb kadrowych sądownictwa wojskowego.”;

Art. 3

W ustawie z dnia 18 grudnia 1998 r. o pracownikach sądów i prokuratury (Dz. U. Nr 162, poz. 1125 ze zm.³⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) użyty w art. 3b ust. 1-3, art. 4 ust. 5 i 6, art. 8 ust. 1 i 4, art. 12b ust 1 oraz art. 12c w różnych przypadkach wyraz „prezes” zastępuje się użytymi w odpowiednich przypadkach wyrazami „dyrektor sądu”;
- 2) w art. 3a ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Właściwy dyrektor sądu lub właściwy prokurator, o którym mowa w art. 5 pkt 5-8, zwany dalej "prokuratorem", może zwolnić z obowiązku odbywania stażu urzędniczego lub jego części osobę, wybraną w drodze konkursu na staż urzędniczy, zwanego dalej "konkursem", która wykaże się wymaganą programem stażu urzędniczego wiedzą teoretyczną, w szczególności znajomością organizacji i funkcjonowania sądu lub prokuratury, umiejętnościami stosowania tej wiedzy w praktyce oraz znajomością metod i techniki pracy biurowej.”;
- 3) w art. 4 uchyla się ust. 3;
- 4) w art. 5:
 - a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) w sędzie – dyrektor sądu,”;
 - b) uchyla się pkt 2 i 3;
- 5) w art. 11a:

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 98, poz. 1070, z 2003 r. Nr 228, poz. 2256, z 2005 r. Nr 10, poz. 71 oraz z 2007 r. Nr 64, poz. 432 i 433, Nr 102, poz. 690 i Nr 136, poz. 959 i Nr 227, poz. 1680 oraz z 2008 r. Nr 72, poz. 427 i Nr 96, poz. 621.

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Właściwy dyrektor sądu apelacyjnego lub prokurator apelacyjny może delegować urzędnika do wykonywania obowiązków służbowych w innym sądzie lub prokuraturze w obszarze danej apelacji, na warunkach określonych w ust. 1, na czas określony, nie dłuższy niż rok, a na warunkach określonych w ust. 2 – na czas określony, nie dłuższy niż sześć miesięcy. Delegowanie urzędnika może być powtórzone, bez jego zgody, nie wcześniej niż po upływie dwóch lat.”;

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Delegowaniu nie podlegają urzędnicy zajmujący w sądzie stanowiska: głównego księgowego, audytora wewnętrznego, a w prokuraturze zajmujący stanowiska: dyrektora finansowo-administracyjnego, głównego księgowego i audytora wewnętrznego.”.

Art. 4.

W ustawie z dnia 27 lipca 2001 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa (Dz. U. Nr 100, poz. 1082 ze zm.

³⁾ wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 w ust. 1 w pkt 10 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje pkt 11 w brzmieniu:

„11) rozpatruje skargi na działalność prezesów sądów apelacyjnych.”;

2) w art. 7:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zgromadzenie Ogólne Sędziów Sądu Najwyższego wybiera spośród sędziów tego Sądu jednego członka Rady na okres kadencji.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Zgromadzenia ogólne sędziów apelacji wybierają po jednym członku Rady na okres kadencji.”,

c) uchyla się ust. 4;

3) uchyla się art. 8;

4) w art. 13 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Przy rozpatrywaniu kandydatur na stanowisko sędziowskie Rada bierze pod uwagę kolejność miejsc na liście rankingowej, przedstawionej przez Komisję Konkursową, o której mowa w art. 58a ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. Nr

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, z 2003 r. Nr 228, poz. 2256, z 2005 r. Nr 169, poz. 1410 i Nr 249, poz. 2104, z 2006 r. Nr 218, poz. 1592, z 2007 r. Nr 73, poz. 484, Nr 136, poz. 959 i Nr 227, poz. 1680 oraz z 2008 r. Nr 72, poz. 427 i Nr 96, poz. 621.

98, poz. 1070, ze zm.).”.

Art. 5.

W ustawie z dnia 27 lipca 2001 r. o kuratorach sądowych (Dz. U. Nr 98, poz.1071 ze zm.⁴⁾) po art. 3 dodaje się art. 3a w brzmieniu:

„Art. 3a. Prezes sądu jest zwierzchnikiem służbowym kuratorów sądowych.”.

Art. 6.

W ustawie z dnia 25 lipca 2002 r. - Prawo o ustroju sądów administracyjnych (Dz. U. z 2002 r., Nr 153, poz.1269 oraz Dz. U. z 2005 r., Nr169, poz.1417) wprowadza się następujące zmiany:

a) art. 46 w § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Zgromadzenie Ogólne Sędziów Naczelnego Sądu Administracyjnego wspólnie z przedstawicielami zgromadzeń ogólnych wybiera, spośród kandydatów zgłoszonych przez zgromadzenia ogólne i sędziów Naczelnego Sądu Administracyjnego, dwóch członków Komisji Konkursowej, o której mowa w art. 58a-d ustawy wskazanej w art. 8, oraz dwóch członków Krajowej Rady Sądownictwa.”;

b) oceny okresowe?

Art. 7

Przepis art. 26 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się także do osób pełniących funkcje prezesa sądu oraz wiceprezesa sądu w dniu wejścia w życie ustawy.

Art. 8.

Kadencje kolegiów sądów apelacyjnych i okręgowych, działających w dotychczasowym składzie, wygasają z upływem 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 9.

§ 1. Stosunki pracy osób powołanych na podstawie dotychczasowych przepisów na stanowiska dyrektorów sądów apelacyjnych, dyrektorów sądów okręgowych oraz kierowników finansowych sądów rejonowych, w których w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy jest więcej niż 15 stanowisk

⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 154, poz. 1787, z 2002 r. Nr 153, poz. 1271 i Nr 213, poz. 1802, z 2003 r. Nr 228, poz. 2256, z 2005 r. Nr 169, poz. 1410.

sędziowskich, wygasają po upływie 8 lat od dnia wejścia w życie ustawy, chyba że wcześniej zostały rozwiązane lub wygasły.

§ 2. Z dniem wejścia w życie ustawy kierownicy sądów rejonowych, o których mowa w § 1, stają się dyrektorami sądów w rozumieniu art. 21 § 1 pkt 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

§ 3. W terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy Minister Sprawiedliwości określi nowe warunki wynagrodzenia osób, o których mowa w § 1, z uwzględnieniem zmian wprowadzonych niniejszą ustawą, z tym że wysokość ustalonego na nowo miesięcznego wynagrodzenia nie może być niższa od dotychczasowej. Do czasu ustalenia nowych warunków wynagrodzenia pozostają w mocy warunki dotychczasowe.

§ 4. Stosunki pracy osób powołanych na podstawie dotychczasowych przepisów na stanowiska kierowników finansowych sądów rejonowych, w których w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy jest nie więcej niż 15 stanowisk sędziowskich, wygasają po upływie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, chyba że wcześniej zostały rozwiązane lub wygasły. Do tego czasu pozostają w mocy dotychczasowe warunki wynagrodzenia tych osób.

§ 5. Przepisy § 1-4 stosuje się odpowiednio do osób powołanych na podstawie dotychczasowych przepisów na stanowiska zastępców dyrektorów sądów apelacyjnych, zastępców dyrektorów sądów okręgowych oraz zastępców kierowników finansowych sądów.

§ 6. W okresie czterech lat od dnia wejścia w życie ustawy osoby wskazane w § 1, które nie spełniają wymagań określonych w art. 32a §1 pkt 8 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, zobowiązane są uzupełnić wykształcenie z zakresu zarządzania instytucjami publicznymi.

§ 7. Niewypełnienie obowiązku, o którym mowa w § 6, może stanowić podstawę odwołania dyrektora sądu przez upływem okresu, o którym mowa w § 1. W takim wypadku odwołanie następuje na wniosek prezesa danego sądu.

Art. 10.

§ 1. Termin pierwszego posiedzenia zgromadzenia ogólnego sędziów apelacji wyznacza się przed upływem 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

§ 2. Do czasu pierwszego posiedzenia zgromadzenia ogólnego sędziów apelacji:

- 1) zgromadzenia ogólne sędziów sądu apelacyjnego wykonują zadania zgromadzenia ogólnego sędziów apelacji wymienione w art. 34 pkt 1 – w odniesieniu do kandydatów na stanowiska sędziów sądu apelacyjnego, w art. 34 pkt 3-5, oraz w art. 34 pkt 6 – w odniesieniu do dyrektorów sądów apelacyjnych,
- 2) zgromadzenia ogólne sędziów okręgu lub zgromadzenia przedstawicieli sędziów okręgu powołane na podstawie przepisów dotychczasowych wykonują zadania zgromadzenia ogólnego sędziów apelacji

wymienione w przepisach art. 34 pkt 1 – w odniesieniu do kandydatów na stanowiska sędziów sądów okręgowych i rejonowych w danym okręgu, oraz w art. 34 pkt 6 – w odniesieniu do dyrektorów sądów okręgowych i rejonowych.

Art. 11.

§ 1. Uzupełnianie składu Rady Krajowej Rady Sądownictwa, zwanej dalej „Radą”, w razie wygaśnięcia lub upływu kadencji jej członków wybranych spośród sędziów Sądu Najwyższego oraz sędziów sądów powszechnych na podstawie przepisów dotychczasowych, następuje w drodze wyborów przeprowadzanych zgodnie z art. 7 ust. 1 i 3 ustawy, o której mowa w art. 4, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, z zastrzeżeniem § 2 i 3.

§ 2. W razie wygaśnięcia lub upływu kadencji członków Rady wybranych spośród sędziów sądów powszechnych oraz jednego z członków Rady wybranych spośród sędziów Sądu Najwyższego, wyboru dokonują kolejno zgromadzenia ogólne sędziów apelacji: katowickiej, warszawskiej, gdańskiej, wrocławskiej, krakowskiej, poznańskiej, lubelskiej, łódzkiej, szczecińskiej, białostockiej i rzeszowskiej.

§ 3. W razie wygaśnięcia lub upływu kadencji drugiego z członków Rady wybranych spośród sędziów Sądu Najwyższego wyboru dokonuje Zgromadzenie Ogólne Sędziów Sądu Najwyższego.

§ 4. Kadencje przedstawicieli na zebranie przedstawicieli zgromadzeń ogólnych sędziów apelacji oraz zebranie przedstawicieli zgromadzeń ogólnych sędziów okręgów wygasają z dniem wejścia w życie ustawy.

Art. 12.

Powierzenie, na podstawie przepisów dotychczasowych, funkcji przewodniczących wydziałów na czas nieoznaczony ustaje z mocy prawa z upływem dwóch lat od dnia wejścia w życie ustawy, chyba że wcześniej nastąpiło zwolnienie z pełnienia tej funkcji w trybie art. 11 § 3 ustawy, o której mowa w art. 1.

Art. 13.

§ 1. Powoływanie na wolne stanowiska sędziowskie, o których obwieszczono przed wejściem w życie ustawy, odbywa się na zasadach dotychczasowych. Kandydatury przedstawia Krajowej Radzie Sądownictwa zgromadzenie ogólne sędziów apelacji, z zastrzeżeniem art. 9 § 2 niniejszej ustawy oraz art. 59 ustawy, o której mowa w art. 1.

§ 2. Oceny kwalifikacji asesorów sądowych, którzy zgłosili swoje kandydatury na wolne stanowiska sędziowskie, o których obwieszczono po wejściu w życie ustawy, dokonuje się w trybie i według zasad obowiązujących przy dokonywaniu oceny kwalifikacji kandydatów zajmujących stanowiska sędziów sądów powszechnych oraz przy uwzględnieniu przestrzegania dyscypliny pracy, doskonalenia

sposobu wykonywania obowiązków i podnoszenia kwalifikacji, umiejętności współpracy, jak również predyspozycji osobowościowych do zawodu sędziego.

Art. 14.

Po upływie roku od wejścia w życie niniejszej ustawy wygasają z mocy prawa akty delegowania sędziów sądów rejonowych i sędziów okręgowych do sądów wyższych chyba, że wcześniej upłynął okres delegowania lub nastąpiło odwołanie sędziego z delegowania.

Art. 15.

§ 1. Pierwsze okresowe oceny pracy sędziów zostaną przeprowadzone po upływie roku od wejścia w życie ustawy.

§ 2. Prezesa sądów apelacyjnych ustalą plan przeprowadzenia pierwszych okresowych ocen pracy sędziów zajmujących stanowiska sędziowskie w sądach działających na obszarze danej apelacji, dążąc do tego, aby wszyscy sędziowie o jednakowym stażu pracy na równorzędnych stanowiskach sędziowskich zostali poddani okresowej ocenie w tym samym czasie, oraz mając na uwadze konieczność wdrożenia trzyletniego cyklu przeprowadzania kolejnych okresowych ocen pracy sędziów.

§ 3. Pierwsze okresowe oceny pracy sędziów obejmują okres pracy po dniu wejścia w życie ustawy; każda następna ocena obejmuje kolejne trzyletnie okresy pracy sędziego, liczone od dokonania poprzedniej okresowej oceny pracy.

Art. 16.

Sąd dyscyplinarny, w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, z urzędu podejmuje decyzję w przedmiocie dalszego zawieszenia sędziego w czynnościach służbowych, jeżeli zawieszenie nastąpiło na podstawie art. 129 § 2 ustawy, o której mowa w § 1, w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, w związku z wydaniem uchwały zezwalającej na pociągnięcie sędziego do odpowiedzialności karnej za przestępstwo nieumyślne. Przepisy art. 131 § 1 oraz 4-5 ustawy, o której mowa w § 1, stosuje się odpowiednio.

Art. 17.

Do czasu wydania przez Ministra Sprawiedliwości zarządzeń w trybie art. 19 § 2 oraz rozporządzeń w trybie art. 20, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, pozostają w mocy zarządzenia i rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości dotyczące organizacji sądów powszechnych, wydane na podstawie przepisów dotychczasowych.

Art. 18.

Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.